

Karina fik erstatning for seksuelt krænkende adfærd

SIDE 12

S-formand: Forbudt at tjene penge på udsatte

SIDE 19

Counter-strike hjælper udadreagerende unge

SIDE 22

En arbejdsplads - flere matrikler

Anders har langt til kollegerne - som TR for 105 medlemmer fordelt på 10 forskellige adresser

04/2019 · UGE 12

76. ÅRGANG

ISSN 0105-5399

AnsvarshavendeForbundsformand
Benny Andersen**Redaktion**Søren Lauridsen (chefredaktør)
Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk
Malene Dreyer, mad@sl.dk
Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk
Maria Rørbæk, mrk@sl.dk
Jakob Ravn Fjordbo, jrf@sl.dk**Layout**Andreas Rolsted Christensen
Grafisk Afdeling ApS

Læserindlæg, artikler og anmeldelser er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens eller organisationens mening. Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt stof.

Alle artikler fra Socialpædagogen tilbage til 1999 kan findes på socialpaedagogen.sl.dk/fagblad**Adresse**Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9
1211 København K
Tlf. 7248 6000. Fax 7248 6001
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15,
torsdag 9-17, fredag 9-13
nyhedsrum@sl.dk
socialpaedagogen.sl.dk**Læserbreve og kronikker**Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises. Kronikker bringes efter en redaktionel vurdering og må højst fylde 8.000 anslag. Læserbreve og kronikker, der bringes i bladet, offentliggøres også på internettet. Indlæg sendes til nyhedsrum@sl.dk**Annoncer**Annoncer sendes til sp@dmfnet.dk
Jobannoncer sendes til annoncer@sl.dk
Se annonceinformation på socialpaedagogen.sl.dk.**Kommende deadlines**

Deadline for læserbreve, stillingsannoncer og tekstsideannoncer til 05/2019, der udkommer i uge 15, er mandag den 18. marts.

Redaktionen af 04/2019 er afsluttet den 08.03.2019

AbonnementAbonnementspris 2019:
850,00 kr. inkl. moms**Oplag**45.0000 i perioden
1.7.17-30.6.18**Produktion**

KLS Pureprint A/S

Forsidefoto

Nils Lund Pedersen

Medlem af:

DANSKE MEDIER

DANSKE MEDIERS
OPLAGSKONTROLNo. 001
KLIMA-NEUTRAL
TRYKSAG

KOMMENTAR

Vi skal bare huske, at uanset hvor lidt forældreevne, de biologiske forældre har, så vil de altid spille en rolle i børnenes liv

Straf og tvang er aldrig godt værktøj

Af Verne Pedersen, forbundsnæstformand

FOTO: RICKY JOHN MOLLOY

Endnu engang er regeringen på banen med et lovforslag på det sociale område, hvor det handler om tvang og straf overfor de mest udsatte borgere i vores samfund. Et nyt lovforslag vil gøre det lettere for myndigheder at tvangs bortadoptere børn. Vores hovedbekymring her er naturligvis børnene. Vi skal sikre, at de ikke lider overlast, hvis de har biologiske forældre, som har svært ved forælderrollen.

Men vi skal huske, at uanset hvor lidt forældreevne, de biologiske forældre har, så vil de altid spille en rolle i børnenes liv. Så når vi så som samfund vælger, at et barn ikke skal vokse op hos sine forældre, så bør vi ikke trække de biologiske forældre ud af barnets liv - af hensyn til barnet. For barnet vil ganske enkelt ikke kunne falde 100 pct. til, der hvor han eller hun skal have mulighed for at have en barndom.

Med det nye lovforslag vil regeringen gøre det nemmere at bruge bortadoptioner med tvang. Men vi er bekymrede for, at tvangsadoption bliver et redskab, som oftere vil blive hevet op af skuffen. Desværre findes der forældre, som ikke kan passe på deres børn og give stabilitet, tryghed og kærlighed, som er fundamentet for et børneliv. Desværre er der tilfælde, hvor en tvangsadoption kan være det rigtige. Men derfor skal vi stadig acceptere, at de biologiske forældre har en betydning og tage hånd om de forældre.

Vi skal give børnene tryghed og fortælle dem, hvordan forældrene har det. Om de får alkoholbehandling. Om de er flyttet. Om de søger arbejder. De skal ikke nødvendigvis være en del af deres børns daglige liv. Men vi skal som fagpersoner hjælpe børnene med, hvordan de kan håndtere og leve med deres biologiske forældre. For når vi helt lukker kontakten, kan vi heller ikke lære børnene, hvordan de kan bruge deres forældre. Når de så bliver store og opsøger deres biologiske forældre, kan de blive noget så skuffede, fordi vi ikke lærte dem om deres forældres begrænsninger. Derfor er tvangsadoption en voldsom og alvorlig beslutning - og derfor er det vigtigt med en kvalificeret debat.

INDHOLD

04 DISTANCE

Mange socialpædagogiske arbejdspladser består i dag af flere enheder spredt over større arealer. Det øger afstanden til leder og tillidsrepræsentant - og giver ifølge en ekspert en øget risiko for, at medarbejderne rammes på fagligheden og trivsten

11 SOCIALPSYKIATRI

Kriminaliteten stiger i socialpsykiatrien

12 ARBEJDSSKADE

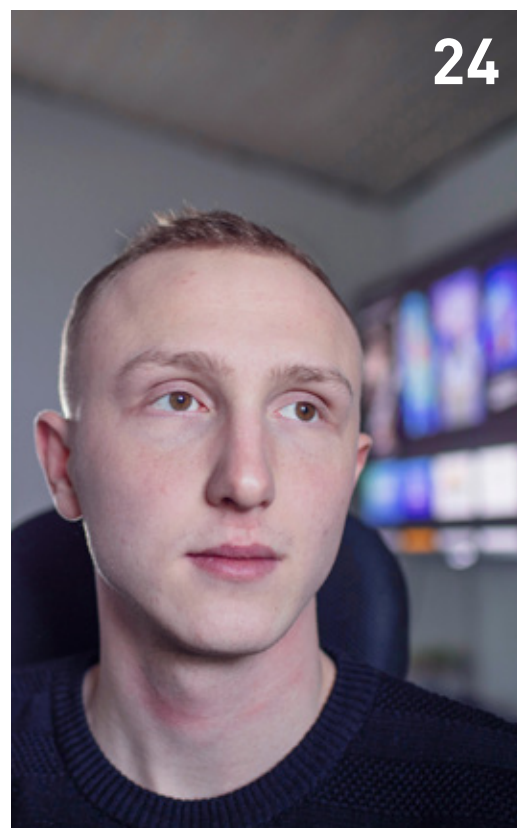
Som socialpædagog i et fængsel blev Karina Seidelin udsat for seksuelt krænkende adfærd fra en indsat. I dag har hun fået anerkendt en uspecificeret belastningsreaktion og er tilkendt 40 pct. i erhvervsevnetab

15 CHIKANE

Ny vejledning om krænkende handlinger

16 DOBBELTINTERVIEW

De insisterer begge på at tale om dem, man sjældent taler om. Samfundets allermost udsatte. Vi har sat to formænd stævne - Socialdemokratiets formand Mette Frederiksen og forbundsformand Benny Andersen - for at tale om bl.a. anbragte børn, psykisk syge, hjemløse og mennesker med funktionsnedsættelser

19 PROFIT

S-formand: Forbudt at tjene penge på udsatte

20 MEDINDFLYDELSE

To tilbud, du ikke kan sige nej til

22 UNDERVISNING

E-sport hjælper udadreagerende unge med at opbygge relationer og kommunikere bedre med andre. Socialpædagog Mette Sørensen har sat Counterstrike på skoleskemaet på VoksenBøgen i Aalborg

24 VENDEPUNKT

Som knap fem-årig kom David i pleje hos Kirsten Jørgensen og hendes mand efter en hård start på livet. I dag er David 21 og pædagogstuderende - men bør stadig hos familien. 'Uden dem ville mit liv nok være gået skævt', siger han

29 ANBRAGTE BØRN

Skarp kritik i sager om plejebørn

30 SYNSPUNKT

DISTANCE

Én arbejdsplads - flere matrikler

Sådan har vi gjort

Socialpædagogen har i en telefonisk rundspørge stillet kredsformænd eller faglige sekretærer i forbundets 10 kredse følgende spørgsmål, som de har fået mulighed for at udbyde:

- Oplever I, at der er blevet større fysiske afstande på jeres medlemmers arbejdspladser i de senere år, således at en arbejdsplads i dag består af flere matrikler end tidligere?
- Har de fysiske afstande skabt et større spænd mellem tillidsrepræsentant og medlem?
- Har de fysiske afstande skabt et større spænd mellem medarbejder og leder?

Ni ud af 10 kredse svarede ja til samtlige spørgsmål.

Mange socialpædagogiske arbejdspladser består i dag af flere enheder spredt over større arealer, og det øger afstanden til lederen og tillidsrepræsentanten. Det kan ramme de ansatte på faglighed og trivsel, vurderer ekspert

Jakob Ravn Fjordbo, jrf@sl.dk
Foto: Nils Lund Pedersen

Det kan sagtens være, at jobbet stadig ligger, hvor det lå for 5, 10 år eller 15 år siden. Men i dag er det langt fra en selvfølge, at man kan banke på sin leders kontor i dagligdagen for at få lidt faglig sparring - eller møde sin tillidsrepræsentant i frokostpausen.

For efter flere år med fusioner af sociale tilbud, besparelser og sammensmeltninger i det kommunale danmarkskort, er afstandene på de socialpædagogiske arbejdspladser vokset. Det viser en rundringning blandt forbundets 10 kredse, som Fagbladet Socialpædagogen har lavet.

Her peger samtlige kredse på, at en arbejdsplads i dag består af flere matrikler, end den gjorde for bare få år siden. En udvikling, der ifølge alle kredse med undtagelse af Storkøbenhavn medfører større fysiske afstande på arbejdspladserne.

Kan skade medarbejderne

Alle kredse med undtagelse af Kreds Storkøbenhavn bekræfter samtidig, at de fysiske afstande som følge af sammenlægningerne ofte fører til et større spænd mellem medarbejder og leder.

En udvikling, som Roger Buch, kommunalforsker ved Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, udmærket genkender:

– Vi ser en generel tendens til, at kommunerne med årene er begyndt samle flere velfærdstilbud i større organisationer eller centre, hvor der bliver

færre ledere til det samme antal medarbejdere, siger han.

Det medfører ifølge kommunalforskeren en større afstand mellem leder og medarbejder i både organisatorisk og fysisk forstand, og det risikerer både at ramme de ansatte på fagligheden og trivslen:

– Hvis den enkelte leder i højere grad end tidligere skal fokusere på styringsopgaver, regnskab og dokumentation, bliver der naturligt nok mindre tid til faglig ledelse og udvikling af medarbejderne. Samtidig risikerer man, at lederen kan

miste følingen med medarbejdernes trivsel. Kan man som leder for en stor gruppe medarbejdere fx bevare blikket for, om der er ansatte, der er i fare for at gå ned med stress, og om der er ulmende konflikter i en personalegruppe? Det kan jeg have min tvivl omkring.

Præger også mellemledere

I Socialpædagogerne Midt- og Vestjylland ser kredsformand Peter Sandkvist, hvordan ledelses-spændet i hans kreds vokser på flere niveauer. For samtidig med at kommunerne organiserer socialpædagogiske arbejdspladser i centerstrukturer eller klynger, hvor flere enheder og afdelinger lægges ind under den samme leder, præger afstanden også mellemliderniveauet.

– I årene omkring kommunalreformen havde vi stadig afdelingsledere, der havde timer på gulvet sammen med de ansatte. Dem har vi kun meget få tilbage af i dag, da basisarbejde ikke længere indgår i deres overenskomst, fortæller Peter Sandkvist.

Selvom der ifølge Børne- og socialministeriet ikke findes nogen samlet opgørelse over udviklingen i sammenlægninger, der dækker de typer af arbejdspladser, socialpædagoger arbejder på, peger de få tilgængelige tal i samme retning som kredsens iagttagelser.

I en rapport fra Socialstyrelsen fremgår det, at der fra 2015 til 2017 er sket et fald i antallet af de helt små sociale tilbud bestående af en enkelt afdeling på fem procentpoint, mens antallet af sociale tilbud bestående af to til fire afdelinger er steget med fire procentpoint.

Kommunalreformen spøger

Et par år tidligere, i 2013, dokumenterede Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners

Analyse og Forskning, KORA, i en undersøgelse blandt 218 socialpædagogiske ledere, at op mod hver femte leder dengang havde mere end 100 ansatte under sig.

Ifølge Jacob Torfing, professor i offentlig administration på Roskilde Universitet, findes en del af forklaringen på den tiltagende afstand mellem leder og medarbejder i de strukturændringer, der fulgte i kølvandet på kommunalreformen:

– Siden 2007 har mange kommuner hjemtaget store lunser af de specialiserede tilbud fra de gamle amter. Det resulterede i en lang række ret små institutioner og der er det min klare formodning, at det driftsmæssigt har været en god forretning for mange kommuner at fjerne nogle ledelseslag, så man i stedet oprettede lederfunktioner, der dækkede flere botilbud. Og det skaber en afstand mellem leder og medarbejder.

Udfordrer tillidsrepræsentanter

En anden væsentlig udfordring ved de store afstande, er medlemmernes forhold til deres tillidsrepræsentant. For størstedelen af kredsene oplever, at den tillidsvalgte i dag skal dække en stadigt større gruppe af medlemmer, der ofte er fordelt på flere forskellige arbejdspladser. Og det kan skabe et afsavn hos det enkelte medlem, siger formand Karen Holte fra Socialpædagogerne Nordsjælland.

– Vi har fået flere opkald fra medlemmer, der ringer hertil med ansættelsesmæssige spørgsmål, der åbenlyst skal varetages af deres TR. Men medlemmerne kender i flere tilfælde slet ikke vedkommende og påstår selv, at de ingen TR har. Det illustrerer meget godt konsekvenserne ved, at nogle tillidsrepræsentanter skal gabe over et alt for stort område. ■

I årene omkring kommunalreformen havde vi stadig afdelingsledere, der havde timer på gulvet sammen med de ansatte. Dem har vi kun meget få tilbage af i dag

Peter Sandkvist, formand Socialpædagogerne Midt- og Vestjylland

AFSTAND

Der skal køres nogle kilometer, når leder eller TR skal nå ud til alle medarbejderne på de afdelinger, der er spredt over flere matrikler.

Leder: Jeg savner at være tættere på medarbejderne

Distanceledelse er blevet et grundvilkår på mange arbejdspladser, hvor den enkelte leder har fået flere medarbejdere under sig – og længere til dem. På Socialpædagogisk Center Næstved har centerleder Tuck Bergman oplevet udviklingen fra første parket

Jakob Ravn Fjordbo, jrf@sl.dk

Foto: Nils Lund Pedersen

Er du leder i en lille enhed, sker der nogle gange det, at du selv bliver en slags medarbejder – og det bliver du ikke en god leder af

Tuck Bergman, centerleder Socialpædagogisk Center Næstved

Centerleder Tuck Bergmann beskriver sig selv som en slags udenrigsminister. Sådan en, der skal dyrke de ydre relationer for at værne om de indre. For det er nødvendigt at være på god fod med kommunens direktion og forvaltningschef, når man skal lede de 10 afdelingsledere og 337 medarbejdere fordelt på 18 forskellige matrikler, der tilsammen udgør Socialpædagogisk Center Næstved. Kommunens bo- og rådgivningstilbud for borgere med funktionshæmning.

De indre linjer i organisationen, som de mange arbejdspladser tilsammen udgør, er vicelederens ansvarsområde. Sammen har de to ledere til huse i en administrationsbygning centralt i Næstved. Resten af centrets enheder er drysset ud over byen og de omkringliggende landsbyer. Den fjerneste matrikel ligger ca. 20 km fra centerlederens kontor.

Så selvom Tuck Bergman er god til ansigter, vil han ikke garantere, at han kan genkende enhver medarbejder på indkøbsturen i Bilka, siger han med et grin.

– Jeg er levende interesseret i, hvordan medarbejderne har det, og jeg kan godt savne at være tættere på dem i dagligdagen. Men min lederstilling indebærer, at jeg, udover at arbejde opadtil, leder gennem mine afdelingsledere og den vej igennem får fornemmelsen for, hvordan trivsel og livets gang er.

Den årlige kontakt til medarbejderne

Ellers begrænser centerlederens kontakt til de enkelte medarbejdere sig i brede træk til det årlige

medarbejderseminar, hvor en stor del af de ansatte samles. Derfor genkender Tuck Bergmann udmærket den tendens, som Socialpædagogernes kredse, med en enkelt undtagelse, samstemmigt fremhæver i en rundringning: At afstanden på arbejdspladserne er vokset, og at det ofte har medført et bredere spænd mellem medarbejdere og ledere.

Historien om Socialpædagogisk Center Næstved er et levende eksempel på den udvikling, siger Tuck Bergman.

– Da jeg startede som socialpædagog i 80'erne i det gamle Storstrøm Amt, var handicapområdet opdelt i 'bo- og naboskaber' - dvs. små klynger af huse, hvor hver klynge havde en forstander. Så man havde afgjort sin leder tættere på i det daglige dengang.

Sidenhen afløste den ene fusion den anden. De ni små bo- og naboskaber blev i 2002 sammen smeltet til tre, og i 2011, fire år efter at Næstved Kommune havde overtaget driften fra det hedengangne amt, blev de tre bo- og naboskaber fusioneret, og Socialpædagogisk Center Næstved var en realitet.

– I starten var vi fire ledere, i dag er vi to. Min vicecenterleder og jeg. Afdelingslederne er derfor den uundværlige kanal mellem de to ledere og medarbejderne. For det er dem, der er tæt på kerneopgaven. Dem, der med en finger på pulsen sikrer den faglige sparring i hverdagen, lyder det fra Tuck Bergman.

Varme hænder over kolde

Afdelingslederne er dog også skrumpet i antal siden den seneste fusion - fra 14 i 2011 til 10 afdelingsledere i dag fordelt på de 18 matrikler. Et fald, der med centerlederens ord skyldes en naturlig afgang efterfulgt af en klassisk prioritering mellem varme og kolde hænder.

– Når en afdelingsleder har forladt sin stilling, har vi haft valget mellem at genopslå stillingen eller investere i flere dygtige socialpædagoger til vores borgere. Der har vi prioriteret det sidste. For økonomien har ikke været til begge dele.

Men det skal ikke lyde som om, at centerlederen sidder og længes tilbage mod gamle dage. For selvom han i sin egen tid som forstander godt

DRØM

Hvis han kunne, ville centerleder Tuck Bergman allerhelst ansætte flere afdelingsledere, så medarbejderne fik mere faglig sparring i hverdagen.

nok var tættere på medarbejderne, var den gamle konstruktion ikke uden problemer.

– De enkelte enheder var for små dengang. Vi var for mange ledere, og det var svært at sikre en sammenhæng og en retning på området. For er du leder i en lille enhed, sker der nogle gange det, at du selv bliver en slags medarbejder - og det bliver du ikke en god leder af, siger Tuck Bergman.

Den iagttagelse vækker genklang hos Jacob Torfing, der er professor i offentlig administration på Roskilde Universitet. For selvom store ledelsesspænd koster på nærværet og kan være skadelig for de ansatte, er der også kvaliteter forbundet at lede et stort område:

– Det stiller højere styringsmæssige krav til ledere at have et større område under sig. De er måske bedre i stand til at skære mere igennem end den lokale leder, der risikerer at være lidt for meget kollega med dem, de skal lede. Vi ser jo ofte inden for velfærdsprofessionerne, at det er tidligere kolleger, der får lederrollen på arbejdspladsen, siger han.

Værdier hele vejen rundt

Kunne Tuck Bergman befri sig fra økonomiens snærende bånd, ville han allerhelst opruste på antallet af afdelingsledere tæt på kerneopgaven, så medarbejderne fik mere faglig sparring.

Samme simple råd kom fra regeringens ledelseskommission, da de i sommeren 2018 udgav

28 anbefalinger til bedre ledelse i det offentlige. Her lød en af anbefalingerne, at de 'alt for store ledelsesspænd, der eksisterer mange steder i den offentlige sektor, mindskes ved at ansætte flere ledere - eller arbejde med organiseringen på andre måder'.

En af de andre måder, centerlederen selv har taget i brug for at nedbringe ledelsesspændet, handler om værdier – hele vejen rundt:

– Da jeg blev centerleder, havde vi et værdisæt stående i en mappe, som ingen forholdt sig til. Dem har vi arbejdet aktivt med at få ud og virke i organisationen ved i fællesskab at opdatere dem til nye korte udsagn, som vi alle har haft indflydelse på og derfor kan stå inde for, fortæller han.

Derfor arbejder Socialpædagogisk Center Næstved i dag ud fra en fælles retning, der binder organisationen sammen på tværs af matrikler og specialeområder. Det handler bl.a. om at give plads til medbestemmelse - og om evnen til at lytte.

Det sidste kan lyde simpelt, men det er noget, Tuck Bergman minder sig selv om hver dag:

– I stedet for at det altid er mig, der står på ølkassen og taler, prøver jeg at lytte til min organisation. Til afdelingslederne, til MED-udvalget og så ofte, det er muligt, rejser jeg mig fra skrivebordet og tager ud og lytter til medarbejderne. For har vi en gensidig tillid til hinanden om, at vi kan tale om alt, tror jeg på, at vi sikrer sammenholdet på trods af afstanden. ■

Så ofte, det er muligt, rejser jeg mig fra skrivebordet og tager ud og lytter til medarbejderne

Tuck Bergman, centerleder Socialpædagogisk Center Næstved

DISTANCE

Det er sin sag at være nærværende overfor kolleger, der arbejder så mange forskellige steder. Det kræver helt klart noget opsøgende arbejde fra min side

Anders Kristoffer Knak Hansen, TR Lolland Kommune

Tillidsvalgt på langtur

PÅ HJUL

Anders Kristoffer Knak Hansen kombinerer hvervet som TR med rollen som IT-altmuligmand, når han kører rundt på besøg hos kollegerne på Lolland.

Det er sin sag for en tillidsrepræsentant at leve op til begrebet tillid, når kollegerne er mange og afstandene lange. Men med sociale medier, benzin på tanken og et opsøgende gemyt kommer man langt, siger to tillidsvalgte

Jakob Ravn Fjordbo, jrf@sl.dk
Foto: Nils Lund Pedersen & Tao Lytzen

Da socialpædagog Mona Lund Jensen første gang blev valgt som tillidsrepræsentant i Morsø Kommune i 2004, repræsenterede hun 10 kolleger fordelt på seks adresser. I dag repræsenterer hun 43 kolleger fordelt på 10 adresser.

Så selvom hun snart har mere end 15 års erfaring i tillidshvervet, der også har kastet en titel som fællestillidsrepræsentant af sig, er det blevet en stadig større opgave at nå hele vejen rundt blandt kollegerne.

– Den åbenlyse udfordring er at sikre tillid fra dem alle. For selvom alle mine kolleger arbejder i Nykøbing Mors, er det svært at nå ud til samtlige enheder i dagligdagen og sikre, at jeg ved, hvad der rører sig på tværs af arbejdspladserne.

Afstand koster nærvær

Den udfordring gælder langt fra kun for Mona Lund Jensen. Fra Socialpædagogernes 10 kredse lyder det, med en enkelt undtagelse, at et stigende antal tillidsrepræsentanter i dag dækker flere medlemmer over et større geografisk område end tidligere, og at de fysiske afstande på arbejdspladsen ofte gør det vanskeligere for de tillidsvalgte at udføre deres hverv.

I Bornholms kreds mærker de meget direkte konsekvensen af den udvikling, siger kredsformand Bitten Sohn Thomsen:

– Flere medlemmer forventer i dag, at kredsen løfter de helt lokale sager, der åbenlyst hører

under tillidsrepræsentantens arbejdsområde. For eksempel er der ofte medlemmer, der henvender sig til os for at finde en bisidder til en sygefraværssamtale, selvom det ideelt set bør falde dem naturligt at tænke på deres tillidsrepræsentant i den sammenhæng.

Og det er en skam, mener kredsformanden. For det viser, at afstanden mellem medlem og tillidsrepræsentant flere steder er blevet så stor, at nogle medlemmer ikke længere tænker på deres TR som den naturlige støtte, når det kommer til ansættelsesforhold og arbejdsvilkår.

Færre tillidsrepræsentanter

Kredsenes oplevelser afspejler sig også i den seneste opgørelse over udviklingen på TR-området. Trods en mindre fremgang i de seneste to år er antallet af tillidsrepræsentanter fra 2012 til 2018 faldet med godt 10 pct., fremgik det af Hovedbestyrelsens politiske beretning fra Socialpædagogernes kongres i november 2018.

Samtidig viste en undersøgelse blandt mere end 500 tillidsrepræsentanter, at op mod hver tredje i 2017 repræsenterede 30 medlemmer eller flere. Halvdelen af den gruppe var repræsentant for mere end 50 medlemmer hver.

På Morsø arbejder Mona Lund Jensen for at bibeholde sin position som en synlig og nærværende tillidsrepræsentant - dels gennem et nært TRIO-samarbejde, dels gennem noget så lavpraktisk som at gå ud og banke på døre:

– Jeg kan selvsagt ikke være flere steder på en gang. Men jeg kan gøre mit for at være opsøgende, så medlemmerne har et ansigt på, hvem jeg er. Derfor kan jeg godt finde på at kigge uanmeldt forbi en af arbejdspladserne, hvis jeg er i nærheden. For som tillidsvalgt skal jeg ikke kun vise flaget, når der er udfordringer. Jeg skal også have et indtryk af kulturen hvert sted.

Den mere informative del af hvervet klarer hun over Facebook, hvor hun har organiseret Morsø Kommunes medlemmer i en gruppe, der videregiver informationer fra forbundet.

– Det var fx en kæmpe fordel under optakten til storkonflikten sidste år, hvor seks af vores arbejdspladser blev konfliktvarslet, fortæller Mona Lund Jensen.

TR bag rattet

I den anden ende af landet, i landsbyen Hunseby på Lolland, er tillidshvervet tæt forbundet med tiden bag et rat for Anders Kristoffer Knak Hansen. For som tillidsrepræsentant for 105 medlemmer fordelt på 10 adresser i seks forskellige byer spreder hans arbejde sig over en bred bid af det vestlige Lolland.

Normalt er de to TR'er i området, men nu hvor den ene kollega er sygemeldt, klarer Anders Kristoffer Knak Hansen tjansen alene. Og afstanden til trods har han ligesom sin nordjyske kollega et ideal om, at medlemmerne skal kunne sætte ansigt på ham.

– Folk skal selvfølgelig vide, hvem jeg er, så det falder dem naturligt at gå til mig, hvis de har brug for det. Men det er sin sag være at nærværende overfor kolleger, der arbejder så mange forskellige steder. Det kræver helt klart noget opsøgende

arbejde fra min side, erkender han.

Den del kommer dog ret naturligt for Anders Kristoffer Knak Hansen, der ved siden af tillidshvervet arbejder som socialpædagog på et medieværksted. Her producerer en række borgere fra Lolland Kommunes botilbud forskellige grafiske produkter, der bl.a. leveres til nogle af de arbejdspladser, hans kolleger er ansat på. Samtidig har han indtaget rollen som kollegernes IT-altmuligmand, der afholder kurser i Skype eller fikser en defekt iPad.

– Så når jeg alligevel er ude og aflevere et produkt eller give lidt teknisk support, kan jeg også få en føling af, hvad der rører sig det pågældende sted. På den måde er mit udfarende arbejde en fordel.

Afstande skaber neutralitet

Det er dog noget nær umuligt at have fingeren 100 pct. på pulsen, når man er tillidsvalgt på afstand, mener Anders Kristoffer Knak Hansen. For kollegerne er ikke kun spredt geografisk, men også fagligt:

– Folk arbejder inden for meget forskellige fagområder. Det kræver, at jeg har en viden om de forskellige hjørner af den socialpædagogiske faglighed og de arbejdsmæssige regler, der gælder de forskellige steder. For mens mine kolleger på døgntilbud er optaget af arbejdstidsregler, er det noget helt andet, der rører sig hos dem, der fx arbejder indenfor særligt tilrettelagt uddannelse.

Men udfordringerne til trods, er der også en helt klar fordel ved at komme udefra, mener Anders Kristoffer Knak Hansen.

– Som tillidsrepræsentant på en mindre arbejdsplads skal du være mere skarp på at træde ind og ud af rollen som kollega og TR. Det skal jeg selvfølgelig også kunne, men når jeg fx skal forhandle med en leder, kommer jeg jo som en ekstern part, der ikke er en del af arbejdspladsen til dagligt. Jeg har altså ikke noget personligt i klemme med den pågældende leder, så jeg skal ikke balancere rollen i samme grad. Det sikrer en neutralitet, som jeg egentlig tror, gavner hvervet. ■

Selvom alle mine kolleger arbejder i Nykøbing Mors, er det svært at nå ud til samtlige enheder i dagligdagen og sikre, at jeg ved, hvad der rører sig på tværs af arbejdspladserne

Mona Lund Jensen,
TR Morsø Kommune

OPSØGENDE

TR Mona Lund Jensen kigger forbi arbejdspladserne på Mors, så hun kan danne sig et indtryk af kulturen hvert enkelt sted.

DISTANCE

4 gode råd til at sikre fagligheden

Ser du ikke din leder så ofte, og er der for langt til faglig sparring? Så kan du og dine kolleger med fordel bruge jer selv og hinanden, lyder det fra lederkonsulent Sanina Kürstein. Her giver hun fire råd til, hvordan I sikrer den faglige udvikling

Jakob Ravn Fjordbo, jrf@sl.dk

1. Lær dig selv at tænke som en leder

Lad os slå en ting fast. Det er ikke dit ansvar at tage lederopgaver på dig. Det er din leders. Men når det er sagt, kan du med fordel øve dig i at være din egen gode leder i dagligdagen. For en leder tænker langstrakt og i strategier, der gerne skal løfte fagligheden hos jer alle. Spørg derfor dig selv og dine kolleger, hvad det samlede mål er for den organisation eller arbejdsplads, I er en del af. Hvordan passer dine og jeres daglige gøremål ind i arbejdspladsens visioner, og hvad kan I gøre for at løfte dem bedst muligt? Vend jeres tanker med lederen, så I sikrer jer, at I har den samme forståelse.

2. Mind hinanden om, at I er et team

Er der langt mellem de formelle personalemøder, hvor jeres leder sidder for enden af bordet, og savner I mere samling i hverdagen? Så kan I med fordel selv arrangere nogle uformelle møder. En socialpædagogisk arbejdsplads valgte fx at samles fem minutter hver formiddag, hvor de vendte dagen. Det mindede dem dagligt om styrken ved det fællesskab, de var en del af, og de fik mulighed for at vende udfordringer, før de voksede sig til store.

3. Styrk det faglige sprog og skab en større mening

De fleste socialpædagoger besidder en stærk faglighed. Men ikke alle har let ved at sætte ord på, hvad fagligheden præcis indebærer. Det kan I øve jer på i fællesskab ved at

italesætte hinandens sejre, som ofte er udtryk for netop faglighed. Når du fx ser en kollega have en vellykket interaktion med en borger, så henvend dig til vedkommende og forklar i et fagligt sprog, hvad det var, du fik øje på, der fungerede særligt godt. Fagligt funderet ros giver både selvtillid og mening i hverdagen, da den minder jer om, hvorfor og hvordan I er dygtige socialpædagoger. Desuden er det ofte kollegaen og ikke lederen, der er dagligdagsvidner til de sejre.

4. Husk hverdagsfortællingerne

Hvis I bliver skarpe på at registrere hinandens faglige sejre og tale højt om dem, får I hen ad vejen et arsenal af hverdagsfortællinger, I kan overbringe jeres leder - og det er i sig selv en kvalitet. For mange pædagogiske ledere, der ikke er dagligt til stede på de arbejdspladser, de leder, efterlyser netop dette til at dokumentere den faglige kvalitet. Så hvis lederen ikke selv bevidner jeres gode indsats i dagligdagen, må I i fællesskab sørge for, at hverdagsfortællingerne bliver delt med vedkommende. Faglig anerkendelse skal nemlig ikke kun komme fra lederen - det kan i ligeså høj grad ske i en udveksling fra kollega til kollega.

Sanina Kürstein er bl.a. forfatter til bogen 'Ledelse af selvledelse - skab visionært handlekraftigt følgeskab', hun rådgiver bl.a. socialpædagogiske arbejdspladser - og udbyder onlinekurser om selvledelse gennem sin virksomhed Sensio.

SOCIALPSYKIATRIEN

Kriminaliteten stiger i socialpsykiatrien

På 10 år er anmeldelser om personfarlig kriminalitet på de socialpsykiatriske botilbud fordoblet, viser undersøgelse. Hvis udviklingen skal vendes, er en stærk tværfaglig indsats nødvendig, siger Socialpædagogerne

Af Jakob Ravn Fjordbo, jrf@sl.dk
Foto: Colourbox

Når en borger flytter ind på et socialpsykiatrisk bosted efter fx at være blevet udskrevet fra en indlæggelse i distriktspsykiatrien, har vedkommende med flere fagfolks ord brug for ro og stabilitet til at forbedre sin sindstilstand og finde tilbage til hverdagen. Men nye tal fra Institut for Menneskerettigheder viser, at de vilkår langt fra altid er til stede.

For fra 2007 til 2016 blev antallet af anmeldelser om personfarlig kriminalitet som vold, trusler, seksuelle forbrydelser og røverier fordoblet på de socialpsykiatriske bosteder, fremgår det af instituttets nye rapport 'Vold og Trusler på Botilbud'. Mens ca. 8 ud af 1.000 beboere blev ofre for personfarlig kriminalitet i 2007, var tallet i 2016 således steget til omkring 16.

En belastet psykiatri

Formanden for Dansk Psykiatrisk Selskab, Gitte Ahle, kæder overfor DR udviklingen sammen en systematisk, årelang underprioritering af psykiatrien. En udvikling, der sætter sit præg på patienterne:

– Det betyder, at når patienter udskrives fra de psykiatriske afdelinger til et botilbud, så er de ustabile. Dermed har botilbudene at gøre med meget ustabile mennesker, og så forekommer

de her ting, siger Gitte Ahle.

Dermed afviser hun også, at den kraftige stigning i voldsanmeldelser kan skyldes en større tilbøjelighed til at anmelde vold.

Mere rå konflikter

I Aarhus-forstaden Højbjerg genkender Rikke Bjerregaard, der er socialpædagogisk leder for botilbuddet Kragelund, udviklingen. For beboerne har i dag langt større udfordringer end tidligere, da de udskrives længe før, de er klar til at indgå i de rammer, botilbuddet tilbyder. Og det kan mærkes.

For selvom antallet af konflikter efter lederens vurdering er nogenlunde uændret, har de enkelte episoder og sammenstød mellem beboerne ændret karakter, siger hun til DR:

– Konflikterne er voldsommere

i deres udtryk end tidligere. Jeg oplever, at det, der bliver sagt og gjort, er mere voldsomt. Ordene er mere truende og mere voldsomme. Det er blevet mere rå.

Brug for stærk faglighed

Ifølge Socialpædagogernes forbundsnæstformand Verne Pedersen vidner den stigende forekomst af voldsanmeldelser om et samfundsmæssigt svigt af psykisk syge borgere:

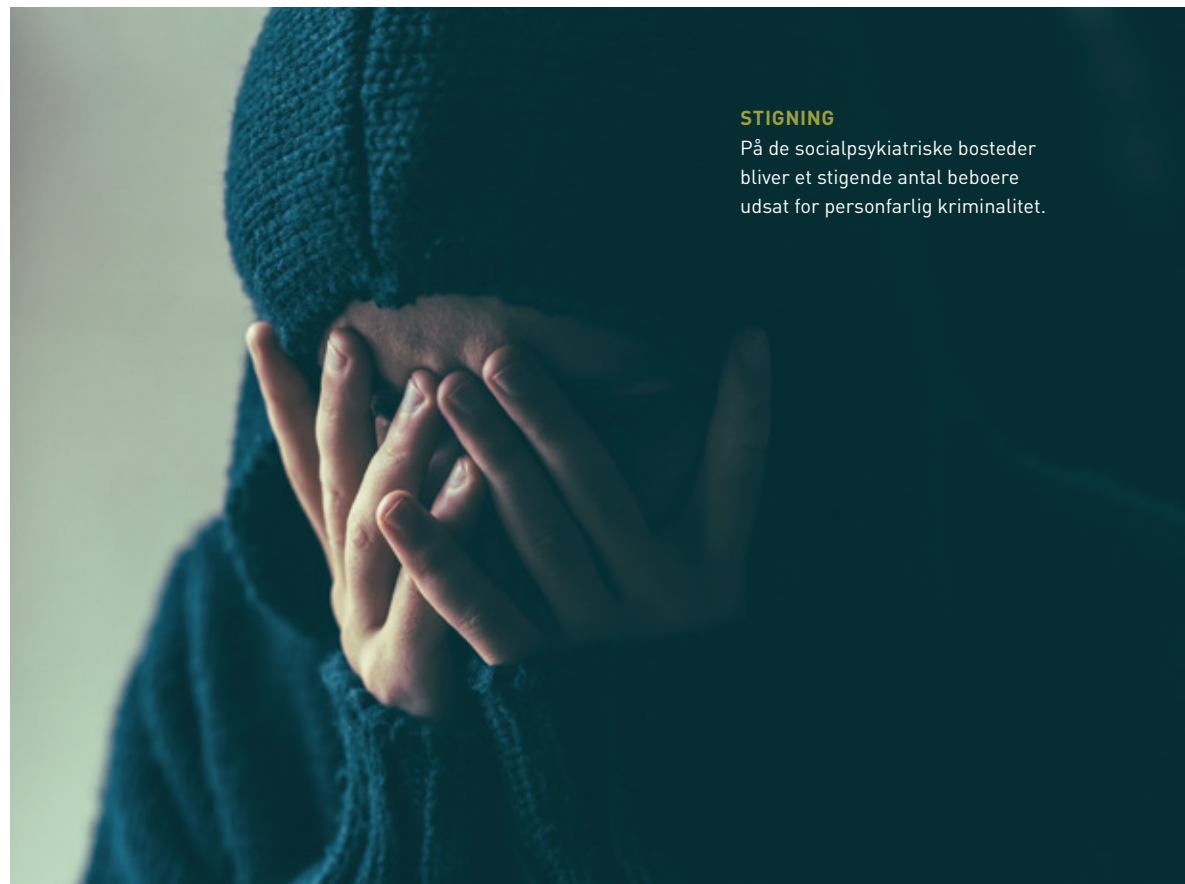
– Det er en forfærdelig udvikling, men det er vigtigt, at den kommer frem. For det faktum at psykisk syge borgere begår personfarlig kriminalitet vidner om, at de har brug for en hjælp, de ikke får i tilstrækkelig grad fra samfundet i dag.

Derfor er der ifølge Verne Pedersen brug for en tværfaglig oprustning af socialpsykiatrien,

der sikrer borgeren den rette behandling på det rette tidspunkt:

– Socialpsykiatrien er en uhyre vigtig del af den samlede psykiatri, da den både virker forebyggende og som aftager for de borgere, der har brug for hjælp til at komme i gang med livet igen efter en indlæggelse. Det kræver et stærkt tværfagligt korps på det enkelte botilbud, hvor socialpædagoger sammen med andre faggrupper giver borgeren de bedste forudsætninger for at komme videre.

Rapporten om voldsanmeldelser på socialpsykiatriske botilbud er den første af sin art i Danmark, men allerede sidste år berettede Folketingets Ombudsmand om manglende sikkerhed for beboere på botilbuddene. ■

STIGNING

På de socialpsykiatriske bosteder bliver et stigende antal beboere udsat for personfarlig kriminalitet.

ARBEJDSKADE

Jeg følte mig fuldstændig klædt af

Jeg har stadig mareridt og oplever dagligt følelsen af, at hans meget karakteristiske ansigt pludselig dukker op - når jeg kører bil, når jeg sover og i alle mulige andre hverdagssituationer

Karina Seidelin,
socialpædagog

Som socialpædagog i et fængsel blev Karina Seidelin udsat for seksuelt krænkende adfærd fra en indsat. I dag har hun med hjælp fra Socialpædagogerne fået anerkendt en uspecificeret belastningsreaktion og er tilkendt 40 pct. i erhvervsevnetab

Af Tina Løvbom Petersen, tln@sl.dk
Foto: Søren Kjeldgaard

En helt almindelig arbejdsdag i det lukkede fængsel. I februar 2016. Socialpædagog Karina Seidelin er i gang med aktiviteter sammen med en gruppe af de indsatte, da en af dem beder om hjælp til at hente nogle ting i en skuffe uden for lokalet. Da ingen andre kigger, rækker han ud efter Karina Seidelins hånd og giver hende hurtigt noget, der er foldet sammen.

– Bevægelsen minder mig om den måde, misbrugere forsøger at udveksle stoffer på, uden at andre opdager det, fortæller Karina Seidelin.

Hun putter det direkte i baglommen - og tager det først frem lidt senere på dagen, hvor hun sidder sammen med en kollega.

– Jeg arbejdede på det tidspunkt som misbrugsbehandler i en lukket fængselsafdeling for fanger, som alle var i misbrugsbehandling, fortæller Karina Seidelin om den februardag, hvor der blev vendt op og ned på hendes liv. Både privat - og professionelt.

For da hun graver det frem fra baglommen, som den indsatte har givet hende, får hun et chok. Der er tre små håndskrevne sedler, som hver udgør et personligt brev - og to sølvringe.

– Den her fange skriver kort og godt, hvordan

han og jeg har sex med hinanden. Han går virkelig i detaljer om selve sexakten. Beskriver, hvordan han føles - og hvordan min krop og min livmoder ser ud. Og de to ringe, skriver han, er et symbol på, at vi er i et forhold. Det er så grænseoverskridende, intimt og invaderende, og jeg føler mig fuldstændig klædt af, fortæller Karina Seidelin.

Vender burgere i dag

I dag - mere end tre år efter, at hun blev udsat for seksuelt krænkende adfærd fra en indsat, arbejder 38-årige Karina Seidelin på halv tid. Men ikke som socialpædagog - derimod i et cafeteria, hvor hun serverer burgere.

Hun har med støtte fra bl.a. Socialpædagogernes arbejdsskadeteam anmeldt sagen som en arbejdsskadesag. Den har været forelagt Erhvervs-sygdomsudvalget, hvor hun fik anerkendt en uspecificeret belastningsreaktion. Og der er blevet truffet afgørelse omkring erhvervsevnetab, hvor Karina Seidelin har fået tilkendt 40 pct. i erhvervsevnetab.

Så hverdagen lige nu er skruet sammen, så Karina Seidelin arbejder 20 timer som servitrice - og får supplerende dagpenge.

– Min drøm er da helt klart at vende tilbage til mit fag. Til socialpædagogikken. Men det er jeg på ingen måde i stand til, som jeg har det nu. Jeg har stadig mareridt og oplever dagligt følelsen af, at hans meget karakteristiske ansigt pludselig dukker op - når jeg kører bil, når jeg sover og i alle mulige andre hverdagssituationer, siger hun.

Krøb ind under huden på mig

Tilbage i dagene umiddelbart efter, at Karina Seidelin fik stukket de ubehagelige breve i hånden, bliver der rykket hurtigt - som der altid gør, når en indsat i et fængsel går over stregen overfor en medarbejder.

I Karina Seidelins tilfælde får vagthavende besked med det samme - og forholdsvis hurtigt bliver den pågældende indsatte flyttet til et andet fængsel. Selv får Karina Seidelin talt tingene godt igennem med kollegerne - og får også vendt det med en supervisor.

Men hun har det rigtig skidt.

– Han krøb virkelig ind under huden på mig. Det sprog, han skrev i. Alle de intime og virkelig ulækre detaljer. Og følelsen af at være udsat for en form for seksuelt overgreb, som kom helt ud af det blå, siger Karina Seidelin.

Kort efter episoden begynder hun at få flere breve af samme kaliber.

– Han skrev til mig på min arbejdsplads. Og han gik rigtig tæt på og var meget seksuel og intim i sit sprog. Selv de mest garvede betjente sad med kæben helt nede, så ulækkert var det, det han skrev. Vi taler altså om en mand, der er misbruger, som tidligere har dræbt og nu sidder inde for forsøg på manddrab - ikke just en person, man har lyst til at støde på uden for murene, fortæller hun.

Den pågældende indsatte bliver flyttet endnu engang, og da han vurderes til ikke at være egnet til et almindeligt fængsel, ender han på en retspsykiatrisk afdeling.

Og Karina Seidelin bliver sygemeldt fra sit job.

Ville være Facebookven

Imens kommer selve sagen for retten - og i den forbindelse får anklagede Karina Seidelins rigtige navn at vide. I fængslet har hun - og de øvrige kolleger - aldrig optrådt med deres rigtige navne.

– Det betyder, at han pludselig begynder at kontakte mig på de sociale medier. Jeg får venneanmodninger fra ham på Facebook, hvor han også skriver flere beskeder til mig. Og udover at der stadig er den der underlæggende seksuelle tone, der bare går så tæt på, så begynder han også at være virkelig grov i sit sprog. Det er som om, han ændrer adfærd - fx kalder han mig pludselig en fucking junkie, fortæller Karina Seidelin.

Hun opfordres af politianklageren til at søge polititilhold - men får afslag to gange.

– Det lykkes først tredje gang at få et tilhold. Og imens kører sagen i retten over mere end halvandet år, fordi den flere gange bliver udsat. Sidste gang retsmødet blev aflyst, fik jeg det at vide fem minutter før, jeg var på vej til retten. Så kan man starte forfra. Igen. Det hele ender med, at han får lagt et par ekstra måneder til sin afsoning, mens jeg tilkendes en erstatning på 5.000 kr. Det dækker jo ikke engang mine psykologudgifter, siger Karina Seidelin, som selv er lidt chokeret over, at det påvirkede hende så voldsomt at blive krænkede på den måde.

– Jeg har altid arbejdet med udsatte - og har været både på herberger, varmestuer og væresteder, i misbrugscentre og senest i et fængsel. Jeg har altid været god til at få tingene bearbejdet og komme videre, hvis der skete et eller andet ubehageligt. Og jeg har da stået på mål for lidt af hvert. Men den her gang var det helt anderledes, siger hun.

Bl.a. havde Karina Seidelin ofte mareridt, ligesom hun havde meget let til gråd.

– Jeg kan bedst beskrive det som om, at jeg slet ikke var i kontakt med min krop. Jeg fik både

UTRYGHED

Karina Seidelin blev af politianklageren opfordret til at søge polititilhold, da en indsat i det fængsel, hun arbejdede, chikanerede hende med intime breve. Men først efter to afslag lykkedes det hende at få et tilhold.

Få hjælp, når skaden er sket

Socialpædagogerne har udgivet en ny pjece, der kommer med gode råd og vejledning til, hvad du gør, hvis du fx udsættes for en voldsom hændelse på arbejdet - hvad enten det er vold, trusler eller chikane. Her er fem vigtige råd:

- Det er vigtigt, at du hurtigst muligt taler med din leder, tillidsrepræsentant eller arbejdsmiljørepræsentant. I bør i fællesskab vurdere, om hændelsen skal anmeldes som arbejdsskade og/eller anmeldes til politiet.
- Du skal sammen med din leder anmelde skaden til din arbejdsgivers forsikrings-selskab, som sender sagen videre til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES). Sidste frist for at anmelde er et år efter, at skaden er sket.
- Kontakt din leder, hvis du har brug for psykolog og/eller krisehjælp. Tal åbent om, hvad du har behov for af social støtte fra kolleger, ledelse, professionel hjælp eller lignende.
- Som udgangspunkt skal episoden politianmeldes indenfor 72 timer, hvis du skal søge erstatning efter Offererstatningsloven..
- Få hjælp og vejledning i din kreds - eller hos Socialpædagogernes arbejdsskadekonsulenter, som du kontakter på tlf. 72 48 60 40 eller e-mail: arbejdsskade@sl.dk

Hent pjecen 'Har du været udsat for en ulykke, herunder vold og trusler på arbejdet - gode råd og vejledning til, hvad du gør, når skaden er sket' på kortlink.dk/x5gx

mellemørebetændelse og influenza og var i en lang periode konstant på penicillin - det var som om, min krop reagerede på tingene længe før mit hoved.

En uundværlig støtte

Siden januar 2017 har Karina Seidelin været i tæt dialog med Socialpædagogerne. Og det er med hjælp fra arbejdsskadeteamet, at hun i Erhvervssygdomsudvalget får anerkendt skaden som en uspecificeret belastningsreaktion med et varigt mén på 12 pct. svarende til 105.480 kr.

Og i 2018 bliver der truffet afgørelse omkring erhvervsevnetab, hvor Karina Seidelin i første omgang fik tilkendt 30 pct. Men på opfordring fra arbejdsskadeteamet klager hun over afgørelsen - og har nu fået erstatningen forhøjet til 40 pct. svarende til 10.788 kr. om måneden.

- Jeg er naturligvis glad for at få min sag anerkendt - og når skaden nu er sket, så er det da en kæmpe hjælp at få erstatning. Men jeg vil til enhver tid hellere have haft mit helt almindelige liv end et beløb på kontoen, for det er på ingen måde nogen gevinst for mig, lyder det fra Karina Seidelin, som i forløbet af været rigtig glad for den støtte, hun har fået fra Socialpædagogerne.

- Det er jo lidt sjovt at tænke på, at jeg faktisk ikke anede, at I fandtes, før det her skete, og jeg pludselig havde brug for faglig hjælp. Men undervejs har det for mig været helt afgørende med opbakning fra arbejdsskadeteamet - og fra familie, kærester og venner. ■

HÅB

I dag arbejder 38-årige Karina Seidelin på halv tid i et cafeteria. Men hendes drøm er at kunne vende tilbage til socialpædagogikken.

CHIKANE

Ny vejledning om krænkende handlinger

Det kan have store personlige omkostninger, hvis man udsættes for fx mobning eller uønsket seksuel opmærksomhed på jobbet. En ny vejledning fra Arbejdstilsynet giver tips til at forstå og forebygge krænkende handlinger

Af Tina Løvbohm Petersen, tln@sl.dk

En smålummer bemærkning. Et kram, der varer lidt for længe. Et håndfast klask bagi. Eller breve og beskeder med seksuelt krænkende indhold, som

socialpædagog Karina Seidelin blev udsat for og fortæller om i nærværende fagblad.

Omkring hver 14. socialpædagog oplever uønsket seksuel opmærksomhed på jobbet - i langt de fleste tilfælde kommer opmærksomheden fra de borgere, socialpædager arbejder med. Det viser Socialpædagogernes seneste arbejdsmiljøundersøgelse fra 2017.

Men nu er der ny inspiration at hente til arbejdet med at håndtere og forebygge forskellige typer uønsket seksuel opmærksomhed - og ikke mindst aftabusere et emne, som for mange kan være rigtig svært at tale højt om. Arbejdstilsynet har netop lanceret en ny vejledning, der handler

om krænkende handlinger i arbejdet, herunder seksuel chikane og mobning.

Egen oplevelse central

Den nye vejledning erstatter den seneste vejledning fra 2002 og beskriver, hvordan man skal forstå, forebygge og håndtere forskellige krænkende handlinger på arbejdspladsen.

Vejledningen er udarbejdet i samarbejde med arbejdsmarkedets parter - og slår i sin definition fast, at der er tale om krænkende handlinger, når en eller flere personer groft udsætter andre personer for adfærd, som af disse personer opfattes som nedværdigende. Krænkende handlinger er her en samlet betegnelse for mobning, seksuel chikane og andre

måder, som krænkelse kan forekomme på. Og det er uden betydning, om handlingerne er udtryk for ubetænksomhed eller et decideret ønske om at krænke. Det er personens oplevelse af de krænkende handlinger, der er central.

Uden at lægge en fast standard for, hvad en krænkende handling er, så er det overordnede budskab i vejledningen, at man altid skal tage det alvorligt, hvis en ansat føler sig dårligt behandlet. Det samme gælder for vidner og medarbejdere, som oplever at blive uretmæssigt anklaget for krænkende handlinger som fx seksuel chikane eller mobning. ■

Gode råd til forebyggelse

I Arbejdstilsynets vejledning anbefales bl.a. følgende initiativer til at forebygge krænkende handlinger:

- Fælles og velkendte normer og værdier for den adfærd, som medarbejdere og ledere forventes at udføre og den adfærd, som ikke tolereres.
- Klare retningslinjer og klare forventninger i forhold til de ansattes ansvarsområder.
- Uddannelse, der sikrer, at ledelsen og evt. nogle af de ansatte har kompetence til at håndtere krænkende handlinger.
- Klare retningslinjer for, hvordan de ansatte forholder sig, hvis der forekommer eller opstår mistanke om krænkende handlinger - og for, hvor ansatte kan klage og få rådgivning.
- Der skal være et arbejdsmiljø, hvor det er trygt at informere om krænkende adfærd.
- Klare retningslinjer for konflikthåndtering - og for rehabilitering af ansatte, der er blevet syge pga. krænkende handlinger.
- Klare sanktioner over for uacceptabel adfærd.

Hent hele vejledningen på amid.dk

Inspiration til tillidsvalgte og ledere

Også BFA (BrancheFællesskab for Arbejdsmiljø for Velfærd og Offentlig administration) har udgivet et helt nyt hæfte med værktøjer til, hvordan man forebygger krænkende handlinger af seksuel karakter. Det henvender sig primært til AMR, TR, lederne, MED og SU - og giver bl.a. følgende gode råd:

- Tal om det! Det er med til at bryde tabuet.
- Få styr på jeres retningslinjer. De skal signalere, at uønsket seksuel opmærksomhed og krænkende handlinger ikke er acceptabelt.
- Få beredskabsplanen på plads, så alle ved, hvad de kan og skal gøre, hvis det sker på jeres arbejdsplads.
- Giv ledelsesmæssig og kollegial støtte, hvis det sker.
- Sørg for en god introduktion til arbejdet. Klæd alle - og især unge, vikar og nyansatte på til opgaverne.

Du finder hæftet 'Forebyg og håndter krænkende handlinger af seksuel karakter' på arbejdsmiljoweb.dk - søg på 'krænkende handlinger'.

DOBBELTINTERVIEW

Vi skal tale om dem, man sjældent taler om

Mennesker med handicap, misbrugere - og anbragte børn. Alle står de højt på dagsordenen hos S-formand Mette Frederiksen, som har flere store socialpolitiske ændringer på tegnebrættet, hvis hun bliver statsminister

Af Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk
Foto: Søren Kjeldgaard

Jeg drømmer om, at vi skal skabe de rette tilbud, der kombinerer misbrugsbehandling og psykiatri

Mette Frederiksen (S),
formand for
Socialdemokratiet

; Det er så vigtigt at holde fest! Det er dét ekstra, som er så vigtigt. Også for medarbejderne!

Ordene kommer fra Danmarks måske kommende statsminister, Socialdemokratiets formand Mette Frederiksen. Og den fest, hun taler om, er Handicap Grand Prix sidste sommer i Faxe, hvor hun var dommer. Og havde en kæmpe fest.

Hvilket hun tydeligt mærkede, at både deltagere, gæster og de ledsagende socialpædagoger også havde.

– Stjernestunder som disse er så vigtige - også for medarbejderne. Og fest, det skal vi have råd til, slår hun fast og henviser til, at det ofte er aktiviteterne og ikke den livsnødvendige pleje og omsorg, der spares væk. Om Socialdemokraterne vil lave en fast festkvote for landets botilbud, er endnu uvist. Men der er en hel del andre socialpolitiske – og mere seriøse – idéer, som formanden gerne vil løfte sløret for.

Fagbladet Socialpædagogen har sat to formænd stævne for at tale om fremtiden for de mest udsatte personer; Overfor Mette Frederiksen sidder forbundsformand Benny Andersen, som er talerør for de 39.000 socialpædagoger, der hver dag er nogle af de ansigter, som Danmarks udsatte møder.

– Jeg insisterer på at tale om de mennesker, der

ikke er mange, der taler om. Tag fx voksne med store funktionsnedsættelser. Dem er der ikke mange, der taler om. De rydder ingen forsider, siger Mette Frederiksen.

– Nej - og derfor er det endnu vigtigere, at vi sørger for, at der er fokus på de mennesker, som aldrig kan varetage et job og bidrage til samfundet i traditionel forstand. Dem, som ikke altid kan tale for sig selv. De mennesker er meget sjældent på politikernes dagsorden, siger Benny Andersen.

Én indgang til de mest udsatte

Men mennesker med funktionsnedsættelser er ikke de eneste, som man sjældent ser pryde avisernes forsider. Det gælder også socialt udsatte mennesker med misbrug, hjemløshed og ofte også psykiatiske problemstillinger. Og anbragte børn, som har forældre, der ikke magter forældreopgaven - og som i hvert fald ikke magter at tale deres børns sag på samme måde, som flertallet af forældre kan.

Men dem vender vi tilbage til senere.

Lad os starte den dag, Mette Frederiksen havde været både i psykiatrien i Slagelse og på rundtur på gaderne på Vesterbro. For hun var nok langt fra den eneste, der netop havde været de to steder den dag.

– Problemet er jo, at hvis de i psykiatrien får en ung ind med paranoid skizofreni og et misbrug, så kan de i psykiatrien ikke håndtere misbruget, og i misbrugsbehandlingen har de ikke kompetencerne til at behandle skizofrenien. Så jeg drømmer om, at vi skal skabe de rette tilbud, der kombinerer misbrugsbehandling og psykiatri, forklarer Mette Frederiksen.

Og tankegangen er den samme, når det kommer til de allermest udsatte, som hun fx mødte på Vesterbro. For også her er der ofte tale om mere end ét problem: prostitution, somatiske lidelser, gæld, hjemløshed, misbrug - og så er der

det med ydelserne og måske et behov for hjælpemidler. Og så videre.

– De mennesker løber spidsrod mellem de forskellige instanser. De kan ikke overskue det. Og det ville jeg ærligt talt heller ikke selv kunne. Vi ser jo mange gange, at det ene problem er kommet på grund af det andet og medfører det næste. Og vi løser dem kun ved at se helheden. Så vi skal have ét sted til de allermest udsatte. Én indgang til det hele, siger Mette Frederiksen.

– Ja, man skal være stærk for at være udsat, siger Benny Andersen, som ser mange gode takter i S-formandens forslag.

– Tænk hvis vi kunne organisere indsatserne sådan, at borgerne ikke oplever, at de skal løbe spidsrod. Så de i stedet oplever en rød tråd i mødet med de forskellige fagligheder – fx socialpædagoger, socialrådgivere eller sundhedspersonale. Så skal de kun bruge deres ressourcer på at skabe den forandring i deres liv, som de har brug for. Og ikke på at tilfredsstille 'systemet', siger han.

Graviditet et overset vindue

Og så er der børnene. Dem, som forældrene skulle have passet på, men ikke magtede. Men måske kunne de blive i stand til det? For Mette Frederiksen mener ikke, at den nuværende tidlige indsats er tidlig nok. For hvad med at sætte ind allerede samtidig med graviditeten?

– Graviditeten er en overset periode. For næsten

ligegyldigt hvor udsat du er, så vil dit moderen blive stimuleret voldsomt. Alle forældre vil gerne være gode forældre i udgangspunktet, og det vindue udnytter vi ikke godt nok i dag, siger hun.

Metoden skulle være en helhedsorienteret indsats til den gravide – typisk en socialpædagog i samarbejde med sundhedsplejerske og jordemor – som i fællesskab arbejder med at udvikle forældreevnen.

– Hvis vi så konstaterer, at forældreevnen ikke er der, så vil jeg have, at vi har et mere entydigt fokus på barnet. Der skal samfundet tage over. Og jeg mener, vi skal tage hurtigere og mere resolut over, end vi gør i dag, siger hun.

Uenige om tvangsadoption

Problemet i dag er, at der går for lang tid, før det konstateres, at forældreevnen er utilstrækkelig, mener begge formænd.

– Vores medlemmer oplever jo ofte, at udsatte børn nærmest skal kvalificere sig til at få den rette faglige gode anbringelse. Man starter med at prøve med at arbejde med moren. Det duede ikke - og så prøver man noget andet, hvor barnet bliver givet en ny slags foranstaltning og oplever forskellige anbringelser, fortæller han.

Men der stopper enigheden også. For hvor Mette Frederiksen er fortalende for tvangsadoption – hendes parti er endda netop nu er ved at vedtage en ny lovgivning, der gør tvangsadoption

HELHED

Udsatte mennesker skal ikke løbe spidsrod mellem de forskellige instanser, for det kan de ikke overskue. Vi skal stræbe efter én indgang til det hele, lyder det fra Mette Frederiksen (S).

Vores medlemmer oplever jo ofte, at udsatte børn nærmest skal kvalificere sig til at få den rette faglige gode anbringelse

Benny Andersen,
forbundsformand
Socialpædagogerne

nemmere – så er Benny Andersen imod.

– Vi skal ikke per automatik lukke døren til, at forældrene kan spille en eller anden rolle i det barns liv. Hvordan den rolle kan være, må jo være op til de faglige vurderinger. Men det er rigtigt at sige, at vi må spørge os selv: hvis side er vi på. Og det er jo barnets. Men det er ikke lig med at tage de biologiske forældre ud af ligningen, siger han.

For mange svigt

Men det er ikke kun de biologiske forældre, der svigter de anbragte børn, mener de to. Alt for ofte får barnet eller den unge ikke den rette foranstaltning i første hug. Men hvad er så den rette foranstaltning? Tendensen i det kommunale landskab er klar. Flere børn end nogensinde anbringes i familiepleje.

– Er matchet det rigtige, har der været en ordentlig forventningsafstemning, og får plejefamilien den rette faglige supervision løbende, så kan plejefamilien noget, som en institution ikke kan. Men er matchet ikke det rette, har plejefamilien ikke den rette faglighed, og kommer der sammenbrud i anbringelsen, så kan plejefamilie være værre end en institution, siger Mette Frederiksen.

– Og vi har for mange svigt. Og der er matchet og tidspunktet for anbringelsen afgørende, tilføjer hun.

Joeh, lyder det fra forbundsformanden. For han er enig i, at der sker for mange svigt i dag. Men han opfordrer også til at være påpasselig med altid at tænke, at plejefamilier er den bedste anbringelsesform.

– Det her felt er så vigtigt, at vi skal droppe

trosvikendelserne og det, man gør, 'fordi alle gør det'. For det er ikke alle børn, som en familieplejeanbringelse er det rigtige for. Derfor det så afgørende, at vi har døgninstitutioner og meget gerne udvikler nye tilbud som fx familieanbringelser. Vi må sikre, at vi har alle de rigtige faglige tilbud. Ellers er det at svigte børnene, siger han.

Rammen er for sårbar

Samtidig er det så vigtigt, at når kommunerne, når de så vælger at anbringe i plejefamilier, samtidig sikrer, at plejefamilierne får faglig supervision. Og det kunne vi jo sikre ved at knytte familieplejerne til en døgninstitution, pointerer Benny Andersen og fortsætter:

– Og så er der jo det, som jeg hører igen og igen. Hvis vi vil blive ved med at have plejefamilier som anbringelsesform - og det skal vi, for jeg tror meget på den form til nogle børn – så er vi nødt til at kigge på vilkårene, indskyder Benny Andersen og bliver afbrudt af partiformanden:

– Jeg skulle lige til at sige det. Der er et økonomispørgsmål, som skal adresseres. For sker det gode, at det anbragte barn får det bedre, så ændrer det økonomien for plejefamilien. Den nuværende ramme er for sårbar over for potentielle konfliktsituationer, så der skal skabes noget kontinuitet, siger Mette Frederiksen.

– Ja, vi skal have en aftale, som sikrer familieplejerne ordentlige ansættelsesvilkår. Det må du gerne fortælle kommunerne, lyder det fra Benny Andersen til partiformanden. ■

SVIGT

Vi svigter de udsatte børn og unge, når de ikke får den rette foranstaltning i første hug, mener såvel S-formanden som forbundsformanden.

S-formand: Forbudt at tjene penge på udsatte

Klart nej til profit på udsatte mennesker, lyder det fra S-formand. Det skal være lovpligtigt at investere et eventuelt overskud fra et privat opholdssted i at øge kvaliteten på opholdsstedet.

Af Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk
Foto: Søren Kjeldgaard

I fremtiden skal det ikke være muligt for lederne af private opholdssteder at trække store overskud ud til sig selv. Socialdemokraternes formand Mette Frederiksen er klar til at lovgive imod profit på det sociale område.

– Jeg vil ikke have, at man skal kunne tjene penge på udsatte børn. Der skal være en driftsoverenskomst - og så mener jeg, at der bør være et lovkrav om, at den kapital, der måtte indgå, skal reinvesteres i institutionen og i børnene. Du skal ikke kunne trække penge ud, siger hun.

Socialpædagogerne har længe arbejdet for en ændring af lovgivningen, og formand Benny Andersen er derfor glad for meldingen fra Mette Frederiksen.

– Der skal sættes en stopper for at tjene mange penge på børn og unge, der virkelig har brug for vores hjælp. For når ejerne stopper mange penge i lommerne, så går det kun ét sted fra: De børn, der har brug for, at samfundet passer på dem, fordi deres forældre ikke magter det, siger han.

Tilsyn er ikke altid nok

Mette Frederiksen ønsker med kravet om en driftsoverenskomst også at hæve kvaliteten på opholdsstederne markant. Hun vil tage et opgør med, at 'et godt hjerte, en speedbåd og en stor gård' er tilstrækkelig dokumentation for at kunne levere den rette indsats til en sårbar målgruppe.

Og her er tilsyn ikke nok.

– Du bliver nødt til at sikre dig, at din basisindsats er den rigtige. Og det er et spørgsmål om uddannelse og kompetence, når alt kommer til alt.

For du kan ikke *tilsyne* dig til en bedre social indsats, siger hun.

Skal der være et krav om en vis procentdel uddannet personale?

– Det er en af måderne. Men hvis det er privat, er det jo selve godkendelsesproceduren, som er afgørende, siger hun og henviser netop til driftsoverenskomster som et redskab.

Også Benny Andersen mener, at det netop skal være i godkendelsen af opholdsstederne, at lederen skal godtgøre, at personalets sammensætning er den rette til netop deres målgruppe.

– For på den måde sikrer vi, at der er stærke faglige overvejelser bag og argumenter for ansættelsen af den del af personalet, der ikke socialpædagogisk uddannet, siger han. ■

PROFIT

'Jeg vil ikke have, at man skal kunne tjene penge på at hjælpe udsatte børn og unge'. Sådan siger Socialdemokraternes formand Mette Frederiksen.

MEDINDLFYDELSE

To tilbud du ikke kan sige nej til

Få 10.000 kroner til at realisere en god idé, der kommer dig og dine kollegaer til gavn. Eller sig din ærlige mening om dit fagforbund i det spritnye medlemsråd. Nu kan du bruge og bidrage til din fagforening på nye måder

Af Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk

VIL DU GIVE BENNY ANDERSEN ET GODT RÅD?

Nu har du chancen for at være med til at afprøve nye projekter og idéer. Meld dig til Socialpædagogernes Medlemsråd

Hvordan er det at være medlem af Socialpædagerne? Og hvad kunne blive bedre? De eneste rigtige at spørge om det, er jo medlemmerne selv.

Et par gange om året bydes 30 medlemmer velkommen i Socialpædagogernes Medlemsråd. Her skal nye projekter og idéer afprøves. Vi vil gerne vide mere om medlemmernes arbejdsliv og dermed gøre det endnu bedre at være medlem.

Har du lyst til at være med?

Det kræver ingen særlige forudsætninger – så længe du er medlem.

Læs mere om Socialpædagogernes Medlemsråd på sl.dk/medlemsraad

SOCIALPÆDAGOGERNE

Initiativpuljen og Medlemsrådet er begge en del af kongresprojektet 'Vi er Socialpædagerne', hvor medlemmerne er i fokus - og kan være med til at udvikle fremtidens faglige fællesskab.

VIL DU HAVE 10.000 KRONER?

Søg Socialpædagogens Initiativpulje, gør din faglige eller sociale idé til virkelighed – og gør den til gavn for dig selv og dine kollegaer. Hvordan vil du dele din faglighed?

Hvem kan søge?

Alle medlemmer af Socialpædagogerne kan søge Initiativpuljen

Hvad kan jeg søge til?

Måske vil du tage initiativ til at gå i dybden med et fagligt emne, måske har I brug for ny faglig inspiration på arbejdspladsen - eller måske ønsker du at sætte fokus på et aktuelt samfundsproblem, der er relevant for dig og andre medlemmer af Socialpædagogerne. Det kan også være noget helt andet, så længe det er et relevant initiativ for dig og andre medlemmer af Socialpædagogerne.

Hvilke slags initiativer støttes?

Kun fantasien sætter grænser, så prøv at søge. Men initiativet kunne fx være foredrag, workshops, netværksaftener, lokale oplevelser på arbejdspladsen, debatarrangementer, inspirationsbesøg på andre arbejdspladser, sociale aktiviteter, fyraftensmøder eller undervisning. Ansøgningskriterierne er, at initiativet skal være relevant, værdifuldt og åbent for interesserede medlemmer af Socialpædagogerne.

Hvordan søger jeg?

Du søger på sl.dk/pulje

Hvor mange medlemmer skal have glæde af initiativet?

Det korte svar er: flere end dig selv

Hvordan får jeg pengene?

Vi betaler dine udgifter til initiativet – op til 10.000 kroner. Typiske udgifter kan være honorar/vingave til underviser/oplægsholder, mad og drikke til et arrangement eller transportomkostninger ved besøg.

Hvordan hører andre medlemmer om mit initiativ?

Vi hjælper dig med at sprede information om initiativet, sender invitationer ud og hjælper dig med at reklamere for dit arrangement.

SOCIALPÆDAGOGERNE

UNDERVISNING

I mine øjne er de unge bare verdensmestre til det her, og jeg er ydmyg. E-sport har givet os og de unge endnu bedre mulighed for at få øje på de mange ressourcer, som de rent faktisk har

Mette Sørensen, socialpædagog VoksenBøgen

Det er meget mere end computerspil

E-sport hjælper udadreagerende unge med at opbygge relationer og kommunikere bedre med andre. Det viser erfaringerne på VoksenBøgen i Aalborg Kommune, hvor socialpædagog Mette Sørensen har sat e-sport på skoleskemaet for eleverne på STU

Af Malene Skov Jensen, nyhedsrum@sl.dk
Foto: Tao Lytzen

Et lille mørklagt lokale sidder en gruppe unge mænd i magelige gamerstole og stirrer koncentreret ind i hver deres computerskærm. På skærmene løber, skyder og likviderer de terrorister, mens indædte kommentarer flyver gennem luften:

– Årh christ, gå nu fucking væk.

Vi er på VoksenBøgen i Aalborg Kommune, hvor de unge går på en særlig tilrettelagt uddannelse (STU). Hver torsdag er der e-sport på skemaet, og de unge har valgt, at de især vil koncentrere sig om spillet Counter-Strike.

Det er kort fortalt et actionpræget skydespil, hvor en gruppe terrorister og antiterrorister kæmper mod hinanden. Der er fem spillere på hvert hold, og man spiller online mod hinanden.

Det er 17-årige Tobias Lund Jacobsen, der er holdets kaptajn, og dermed er det ham, der lægger taktikken for de andre spillere:

– Det kan godt være et stort ansvar indimellem,

for jeg skal jo holde styr på de andre, siger han, inden han spiller videre med headset for ørerne og øjnene stift rettet mod skærmen.

Træner sociale færdigheder

Umiddelbart lyder skydespil og unge med ADHD og udadreagerende adfærd måske som en dårlig cocktail. Men på VoksenBøgen er erfaringerne positive. Her bliver Counter-Strike og e-sport brugt til at udvikle elevernes evner til at fungere i sociale sammenhænge.

– Det er meget mere end computerspil, for det træner de unges sociale færdigheder, og de lærer en masse om kommunikation, konfliktløsning, fællesskab, strategi og sundhed, siger socialpædagog Mette Sørensen.

Inden hun fik ideen til at sætte e-sport på skemaet, havde hun ikke selv spillet Counter-Strike. Og hun tænkte faktisk, at den måde, som de unge reagerer på under spillet, er uhensigtsmæssig.

– Men nu kan jeg bedre sætte mig ind i, hvorfor de reagerer, som de gør, når de er inde i spillet. Som alle andre bliver de grebet af spillet, og de reagerer præcist som andre unge gør, når de spiller. Forskellen er, at vi i fællesskab har sat nogle rammer for spillet og lavet nogle regler for, hvordan man skal tale sammen inde i gamer-rummet, siger hun.

Fokus på sundhed

På VoksenBøgen bliver e-sport brugt som en metode til at træne de unge i at give hinanden positiv feedback og tale til hinanden på en

ordentlig og konstruktiv måde. Mette Sørensen oplever, at når de unge er i gamer-rummet, så er de gode til at inkludere hinanden, og de er gode til at motivere hinanden – også når nogen dummer sig.

– Det er mit håb, at de kan bringe de færdigheder med ud i virkeligheden, så de kan blive bedre i andre sociale sammenhænge, siger hun.

E-sport har også vist sig at være en god måde at arbejde med sundhed på. I begyndelsen kom de unge slæbende med energidrikke, når det blev torsdag, og de skulle til e-sport. Men i fællesskab satte de nogle rammer for, hvad der skulle indtages - og nu er aftalen, at energidrikke ikke høres hjemme i gamer-rummet. Nogle af de unge har også haft en tendens til at leve om natten og sove om dagen. Men e-sport har hjulpet dem til at få en mere normal døgnrytme, fordi de er blevet motiverede for at møde til tiden.

– Vi har fokus på, at når man går til e-sport, så er det vigtigt at huske sin søvn, at spise sundt og få noget motion. De unge drømmer jo om at få et professionelt hold, og hvis man vil være virkelig god, så skal man både have fokus på sin mentale og fysiske sundhed, siger Mette Sørensen.

Øver demokrati

Oprindeligt fik hun ideen til at sætte e-sport på skemaet, fordi hun kunne se, at det gjorde mange andre skoler og ungdomsuddannelser.

– Jeg tænkte, at vores elever skulle have de samme muligheder som alle andre unge, men så viste det sig, at e-sport faktisk på så mange planer var et godt redskab til at arbejde med de unge. De får også øvet sig i at deltage i et demokratisk fællesskab, hvor de sammen har bestemt, hvordan gamer-rummet skal indrettes, og hvilke regler der skal gælde derinde. De har forholdt sig til budgetter og givet rådgivning omkring hvilke computere, der skulle købes. Og hver torsdag holder vi i fællesskab spiller- og taktikmøder og evaluerer, hvordan spiledagen er gået, fortæller Mette Sørensen.

Målet er, at de unge kan komme ud og deltage i forskellige LAN-events, hvor unge mødes og spiller mod hinanden.

– Vores unge har ikke mødt andet end nederlag igennem deres skolegang, og det vil have stor betydning, hvis de kan komme ud og være på lige fod sammen med andre unge omkring noget, som de faktisk er rigtig gode til, siger hun.

De er eksperterne

Inden e-sport for alvor kom på skoleskemaet, var Mette Sørensen og to kolleger afsted for at blive uddannet e-sport instruktører hos DGI.

– Alligevel blev vi overraskede over, hvor dygtige de unge er til spillet, og hvor stor teknisk viden de har. Du skal da lige vænne dig til, at det pludselig er eleverne, der er eksperterne - men vi har så fået en mere coachende rolle.

Faktisk mener Mette Sørensen, at det er rigtig godt for alle parter, at der her er et område, hvor personalet ikke er de klogeste.

– I mine øjne er de unge bare verdensmestre til det her, og jeg er ydmyg. E-sport har givet os og de unge endnu bedre mulighed for at få øje på de mange ressourcer, som de rent faktisk har. ■

NYTÆNKNING

Ifølge socialpædagog Mette Sørensen har e-sport vist sig at være et supergodt redskab til at arbejde med de unge - ikke mindst fordi det giver dem en masse succesoplevelser.

ANSVAR

De unge har selv været med til at indrette gamerrummet og opnå enighed om, hvilke regler der skal gælde, når der spilles computerspil.

VENDEPUNKT

Lige fra begyndelsen gjorde jeg også meget ud af at sige, at du var hos os, fordi din far og mor ikke kunne passe godt nok på dig

Kirsten Jørgensen, familieplejer

Som var jeg hendes eget barn

Vendepunkt

De kan gøre en verden til forskel – fagpersonerne, der møder den udsatte borger, når han eller hun er nede i en af livets bølgedale. I en serie artikler har vi sat et medlem af Socialpædagogerne stævne sammen med en borger og bedt dem fortælle om det møde og den relation, der blev et vendepunkt i et ellers skrøbeligt liv.

Hvis du selv har været et vendepunkt i en borgers liv, hører vi meget gerne fra dig.

Skriv til journalist Maria Rørbæk på mrk@sl.dk

Læs flere vendepunkter på socialpaedagogen.sl.dk/vendepunkt

Som knap fem-årig kom David i pleje hos Kirsten Jørgensen og hendes mand, Per. 'Uden dem ville jeg slet ikke være, hvor jeg er i dag. Mit liv ville nok være gået skævt', siger han i dag

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk
Foto: Søren Kjeldgaard

Hør her. Hvis du ikke kan finde en plejefamilie til ham, kan jeg altså godt tage ham med hjem. Bare indtil I finder en anden løsning.'

Sådan sagde Kirsten Jørgensen, da hun for 16 år siden sad på et sagsbehandlert kontor og hørte, hvordan den ene akut-plejefamilie efter den anden sagde nej tak til at tage imod en knap 5-årig dreng. Han hed David og gik i den børnehave, hvor hun arbejdede.

I dag er den lille dreng blevet næsten to meter høj. Han sidder hjemme i parcelhuset i Hillerød hos Kirsten Jørgensen og hendes mand, Per Jørgensen, hvor han har boet lige siden.

På drengævrelset, der engang var fyldt med biler, blade og bamser, er der i dag herrededoranter og studieboøger med titler som 'Psykologiens videnskabsteori' og 'Betydningsdannelse blandt børn.'

Selv om David fik en hård start på livet med en tidlig barndom i en misbrugsfamilie, er han i dag godt på vej:

Straffeattesten er ren, han drikker næsten ikke, og han kan skrive pædagogstuderende på visitkortet.

– Jeg er glad for, at jeg har været i pleje. Hvis jeg ikke var kommet i pleje, havde jeg ikke været, hvor jeg er i dag. Så havde jeg sikkert lavet alt muligt skidt og møg. Noget, der ikke havde været helt lovligt. Jeg tror, at hvis jeg var blevet hjemme, havde jeg været i et bandemiljø, siger han.

Kirsten Jørgensen ser kærligt på ham og smiler:

– Det er ikke sikkert David, for du er også en meget blød dreng.

– Men jeg tror, det var flydt helt ud for dig, indskyder hendes mand, Per Jørgensen.

– Bare sådan noget som at stå op om morgenen ville du ikke have fået lært.

Bange for sirener

Kirsten Jørgensen mødte David, da hun begyndte at arbejde i hans børnehave med titlen 'ekstern pædagog.'

– Det var vores opgave at støtte op om børn fra udsatte familier, og jeg skulle bl.a. støtte op om dig. Du var en meget forvirret og ængstelig lille dreng, der altid fór sammen, når du hørte sirener fra en politibil. Du havde ikke rigtig overskud til at lege så meget med andre børn, fordi alt det derhjemme gik dig på. Og du havde slet ikke styr

på begreberne. Det var 'oppe i kælderens' og 'nede på første sal', fortæller hun.

Den dag Kirsten Jørgensen ringede til sin mand for at spørge, om hun bogstavelig talt kunne tage arbejdet med hjem, var politiet endnu engang blevet kaldt ud til slagsmål og husspektakel hjemme hos David.

– Og det var nok den berømte dråbe, der fik bægeret til at flyde over. Det blev besluttet, at du skulle akutanbringes, siger hun.

Når David selv skal forklare baggrunden for anbringelsen, bruger han ikke særlig mange ord.

– Min mor og far sloges. De drak. Det var kaos, siger han.

– Men din mor og far var meget glade for dig. Det var de, indskyder Kirsten Jørgensen.

– Kan du huske den dag hvor du ikke længere kunne være hjemme hos din mor og far, spørger hun.

– Nej.

– Det var en forfærdelig dag. Du græd hele tiden. Jeg hentede dig i en taxa, og vi to sad sammen omme på bagsædet. Først kørte vi hen i din børnehave, fordi det var et trygt sted for dig. Jeg læste bog for dig og fortalte, at jeg ville passe på dig, og at du skulle med hjem til mig og Per. 'Men jeg kender jo slet ikke Per', sagde du. 'Men så kender du jo mig', sagde jeg.

Ord på følelserne

Kirsten Jørgensen blev færdiguddannet socialpædagog som 41-årig, efter at hun tidligere bl.a. havde arbejdet som sygehjælper. Da hun fik den lille, skræmte dreng med hjem i parcelhuset, gjorde hun god brug af de teorier, hun havde lært på seminariet – og som hun også havde arbejdet med i efterfølgende jobs.

– Fx havde vi lært, at når børn ikke selv kan sætte ord på, hvordan de har det, kan man hjælpe dem ved at gøre det for dem. Og hvis man så gætter forkert, skal de nok gøre en opmærksom på det. Så jeg gjorde meget ud af at sige sådan her til dig: 'Selvfølgelig savner du din mor og far. Og de savner også dig. Men nu er det mig, der passer på dig'.

Kirsten og Per Jørgensens yngste datter, Tina, var lige flyttet hjemmefra, så de havde et ledigt værelse - og her flyttede David ind. I begyndelsen var det kun på hverdage. Men langsomt blev det mere og mere, så David til sidst kun var hjemme hos forældrene hver anden weekend.

– Det ændrede sig jo aldrig derhjemme. Jeg tror ikke, der har været en eneste dag, hvor de ikke skændtes. Der var altid højtråbende stemmer, og min far kastede rundt med tingene. Hvis der var en printer, der ikke virkede, så fik den en ordentlig en på goddagen. Men jeg har ikke set min far være voldelig over for min mor, for min mor var rimelig hurtig til at få mig væk i en fart. Der var dog en enkelt gang, hvor jeg så min mor med en flækket læbe. Så sagde de, at det var ketchup, men det troede jeg altså ikke på, fortæller han.

Ro i hovedet

Dengang tænkte David ikke, at hans forældre var fulde. Men i dag kan han godt se, at de var det.

– Min mor fik den der snøvlende stemme, hvor hun gentog sig selv igen og igen. Når de havde

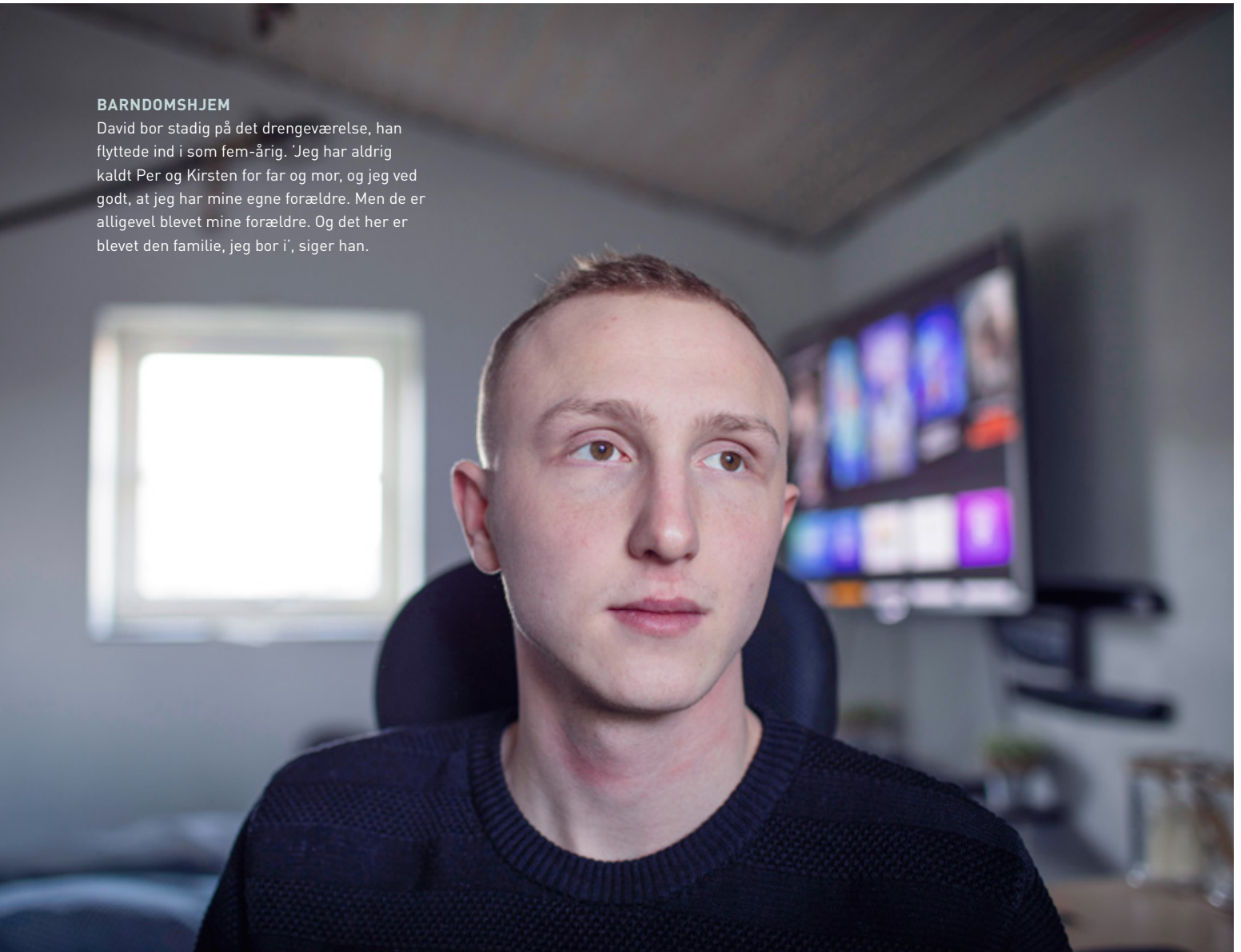
STABILITET

Da David flyttede ind hos Kirsten og Per Jørgensen, troede de bare, det var en midlertidig løsning. Men nu har han boet mere end 15 år hos familien.

BARNDOMSHJEM

David bor stadig på det drengeværelse, han flyttede ind i som fem-årig. 'Jeg har aldrig kaldt Per og Kirsten for far og mor, og jeg ved godt, at jeg har mine egne forældre. Men de er alligevel blevet mine forældre. Og det her er blevet den familie, jeg bor i', siger han.

Tre gode råd fra et voksent plejebarn

David har været plejebarn det meste af sit liv og er i dag pædagogstuderende. Han har tre gode råd til plejeforældre:

1. På en måde er det et arbejde at være plejefamilie, men man skal ikke se det som et arbejde. Man skal se det, som om plejebarnet er ens eget barn. Et barn har ikke lyst til at være en opgave.
2. Man skal lade være med at gøre forskel på sine egne børn og plejebarnet, for det kan godt ødelægge plejebarnet. Jeg har altid fået det samme i gave som mine plejeforældres biologiske børn får, og jeg får fx lov til at låne bilen, ligesom de gør. Det er stort, for ellers ville jeg føle, at jeg bare var her, fordi jeg skulle være her. Ikke fordi mine plejeforældre holder af mig.
3. Man skal huske at plejebarnet stadig har sine egne forældre. Jeg har aldrig kaldt Per og Kirsten for mor og far, for jeg har haft mine egne forældre, og de er stadig mine forældre. Det er vigtigt, fordi man har brug for at vide, hvor man kommer fra.

været oppe at slås for eksempel. Så sagde hun: 'Der er ikke sket noget, der er ikke sket noget, der er ikke sket noget', fortæller han.

Hjemme hos Kirsten og Per var der helt anderledes.

– Jeg ved ikke, hvordan man skal forklare det. Det var bare roligt. Jeg behøvede ikke være på vagt og tænke: Hvad bliver det næste? Jeg kunne bare slappe af i mit hoved, siger David.

Når Kirsten Jørgensen tænker tilbage, var de første år med David på mange måder en udfordring.

– Især var det svært, når du havde været hjemme ved dine forældre. Du græd og havde ondt i maven. Det var lidt som at begynde forfra hver gang. Du så demoner, og du havde mareridt. Der var mange ting, der var svære for dig, siger hun.

I begyndelsen blev hun ved med at arbejde som ekstern pædagog, men det blev hurtigt for meget – blandt andet fordi, det også var meget krævende at samarbejde med Davids forældre.

– Så på et tidspunkt sagde jeg til kommunen: 'Nu er jeg nødt til at sige mit job op. Nu er jeg nødt til at gå hjemme.' Og så fik jeg så mange vederlag, at det svarede til mit gamle job som pædagog, fortæller hun.

Davids far fortalte David, at Kirsten og Per fik penge for at have ham.

– Og så havde vi sådan en lille dreng på fem år, der spurgte: 'Hvorfor skal jeg være her?' 'Hvorfor får du penge for at have mig?'

Kirsten Jørgensen holder en lille pause.

– Og så sagde jeg: 'Du er her, fordi din far og mor ikke kan passe godt nok på dig. Og vi er nødt til at tage imod penge, for ellers kunne vi ikke have dig.'

En splittet dreng

Som lille talte David meget om, at han ville flytte hjem til sine forældre, og de blev også ved med at gentage, at de snart kunne få ham hjem igen, selv om det aldrig skete. Og hans far sagde tit og ofte, at når David blev 12 år, måtte han selv bestemme, hvor han ville være.

– Men vi prøvede at give dit et realistisk billede. Vi sagde, at det kan godt være, at du på et tidspunkt vælger at bo et andet sted end her, men du kommer ikke til at bo hjemme ved dine forældre, siger Per Jørgensen

– Jeg tror, du var meget splittet, David, supplerer Kirsten Jørgensen.

– Mellem os og dine forældre, som gerne ville have dig, men som ikke kunne have dig. Og jeg prøvede at hjælpe dig ved at bruge den narrative metode og fortælle historier. Vi to gik mange ture sammen, hvor jeg fortalte dig om en lille indianerpige, der boede i to forskellige indianerlejre. I den ene skændtes og sloges de hele tiden. Jeg tror, det var nemmere for dig at tale om, når det ikke handlede om dig selv, men om noget, du kunne genkende, siger hun.

Også på mange andre måder brugte hun sin socialpædagogiske viden. Fx var hun meget opmærksom på at bygge relationer op omkring David og understøtte, at han fik venner. Og hun brugte sin indsigt i børns udvikling til at kompensere for noget af det, David var gået glip af i de tidlige år. Konkret begyndte hun fx at gå til mor-barn-gymnastik sammen med David og en gruppe yngre børn.

– Og så var det selvfølgelig meget vigtigt, at vi to fik en god relation, og at du oplevede, at du kunne have tillid til mig, siger Kirsten Jørgensen.

Husker vendepunktet

Andre familieplejere fortalte Kirsten Jørgensen, at når David blev teenager, ville det blive svært. Så var der stor risiko for, at plejeforholdet brød sammen.

– Jeg vil ikke sige, at jeg gruede for det, men jeg bekymrede mig. Og så endte det med at blive lige omvendt, siger hun.

David kan selv huske øjeblikket.

Han var 12-13 år gammel og på weekend hos sin far. De gik og bar nogle tunge ting. Vist fordi der skulle ryddes op.

– Min far sagde: 'Nu går jeg snart op og taler med kommunen. Nu skal du hjem og bo.' Og så sagde jeg: 'Nej far. Jeg tror, det er bedst, jeg bor hos Per og Kirsten.'

Og her bor David endnu, efter at han har fået forlænget anbringelsen hos Kirsten og Per Jørgensen med efterværn, så han kunne blive boende efter, at han fyldte 18 år.

– Efterværnet betyder, at jeg lige har fået det ekstra. Jeg er ikke blevet skubbet ud. Og jeg tror godt, det kan gå galt for andre, hvis de bliver skubbet ud, før de er klar, siger David.

Efterværnet betyder bl.a., at David har stabile rammer omkring sig, så han har mere overskud til sit pædagogstudie.

På vej i ungdomsbolig

I dag er David 21 og klar til at flytte i ungdomsbolig om nogle måneder, når hans efterværn ophører.

– Men jeg tror ikke, at Per og Kirsten sådan lige slipper mig. Jeg tror, at jeg skal blive ved med at komme her, siger han.

Kirsten Jørgensen smiler.

– Det skal du, David. Det skal du.

Selv om forholdet startede professionelt, har hun mange følelser for ham.

– Vi ved jo godt, at David ikke er vores søn, og han har sin egen far og mor. Alligevel betragter vi os som hans forældre. Vi har været der for ham, som var han vores eget barn.

David har det på samme måde:

– Jeg ved godt, at det på en måde er et arbejde at være en plejefamilie, men man skal gøre som om, det ikke er et arbejde. Man skal se det som om plejebarnet er ens eget barn. Og det har Per og Kirsten gjort. For eksempel synes jeg, at det er rigtig stort, at jeg får lov til at låne deres bil. Så ved jeg, at de stoler på mig. Og at de holder af mig. ■

Artiklen er hovedsageligt blevet til på baggrund af et dobbeltinterview med David og Kirsten Jørgensen. David har givet samtykke til, at Kirsten Jørgensen har fortalt noget af det, han ikke selv kan huske. Hans efternavn er redaktionen bekendt.

Især var det svært, når du havde været hjemme ved dine forældre. Du græd og havde ondt i maven. Det var lidt som at begynde forfra hver gang

Kirsten Jørgensen, familieplejer

Fem gode råd fra familieplejer Kirsten Jørgensen

1. Forsøg at få så godt et forhold som muligt til de biologiske forældre. Også selv om det godt kan være svært.
2. Brug plejebarnets lærere som allierede og gør det til en fælles opgave at støtte plejebarnet i skolen.
3. Sørg for at få et netværk med andre familieplejere, hvor I kan hjælpe hinanden. Og gerne så plejebørnene også møder hinanden.
4. Understøt plejebarnets venskaber. Gør det rart for andre børn at komme på besøg hos jer.
5. Få en interesse uden for hjemmet og plejefamilien, så du også kan få fokus på noget helt andet.

FÆLLESSKAB
GIVER HÅB

FÆRRE SKATTELETTELSER **FLERE PÆDAGOGER**

Vi vil sikre alle børn en god start i livet, investere i flere pædagoger og give alle udsatte unge ret til efterværn.

Læs mere om vores politik på www.SF.dk/boern-og-unge

ANBRAGTE BØRN

Skarp kritik i sager om plejebørn

Barnets tarv skal i højsædet. Sådan lyder budskabet fra børne- og socialministeren, der retter en skarp kritik mod kommunerne i kølvandet på sager om plejebørn, der fjernes efter vederlags-strid

Af Maria Rørbæk, mrk@sl.dk

Som reaktion på sagen om et 12-årigt plejebarn, der mod sin vilje skulle fjernes fra plejefamilien efter en økonomisk strid, har børne- og socialminister Mai Mercado (K) nu sendt et kritisk brev til Guldborgsunds borgmester, som fagbladet Socialpædagogen har fået aktindsigt i.

I brevet kritiserer socialministeren kommunen og pointerer, at det 'i sidste ende er kommunen, som har ansvaret for et anbragt barn og dermed også ansvaret for, at barnet trives og ikke påvirkes af et dårligt forhandlingsforløb.' Hun gør det også helt klart, at hun forventer, at kommunen 'fremadrettet sikrer, at kommunens nye vederlagsmodel tager udgangspunkt i dialog med plejefamilier og sikrer tilstrækkeligt fleksible rammer, så konflikter om løn ikke kommer til at stå i vejen for det, der er til barnets bedste.'

Socialpædagogens næstformand, Verne Pedersen, er meget tilfreds med brevet.

– Nogle familieplejere føler sig følelsesmæssigt afpresset til at gå ned i vederlag, fordi

kommunen ellers truer med at fjerne barnet. Men her siger ministeren jo helt klart, at kommunerne skal strække sig langt for at undgå, at en vederlags-konflikt går ud over barnet, siger hun.

Godt argument

Verne Pedersen mener, at brevet kan og skal bruges som argument i tilsvarende sager – og over for Kommunernes Landsforening.

– Vi mener jo, at vederlagsstridigheder kun kan minimeres, hvis der kommer klare, forpligtende aftaler mellem parterne på området, så såvel kommuner som plejefamilier ved, hvad de har at rette sig efter. Og kommunerne må også have en større interesse i klare aftaler, når ministeren har understreget, at de ikke bare kan tvinge en vederlagsnedsættelse igennem, siger hun.

Socialministeren var den 21. februar kaldt i åbent samråd om 'kommunernes praksis for ændring af anbringelsessted for anbragte børn'. Her lagde hun bl.a. afstand til den såkaldte 'omvendte incitamentsmodel', hvor plejefamiliens aflønning afhænger af plejebarnets udvikling.

– Det har været meget magtpåliggende for mig at få KL til at se behovet for en gennemsnitsmodel, og det er også lykkedes, sagde hun med henvisning til, at KL netop nu arbejder med at udvikle en anbefaling til en vederlagsmodel.

Ministeren sagde på samrådet, at hun forventer, at 2019 bliver året, hvor KL kommer til at lave en anbefaling. ■

NOTER

ICM-metoden får udsatte unge ud af hjemløshed

To ud af tre unge hjemløse får egen bolig, når man kombinerer midlertidig bolig med intensiv støtte efter ICM-metoden (Intensive Case Management). Det viser ny evaluering, som VIVE har lavet for Socialstyrelsen af projektet 'Midlertidige overgangsboliger til unge i hjemløshed', der involverer fire kommuner. Den bærende tanke i projektet har været, at den enkelte unge efter en meget kort visitationsprocedure bliver tildelt en såkaldt overgangsbolig. Sideløbende gives der massiv bostøtte i op til seks måneder, mens der arbejdes på en permanent boligløsning og en udredning af den unges præcise støttebehov. Overgangsboligerne ser ud til at være egnet til at etablere en stabil ramme for at opbygge relationer til den unge og påbegyn- de arbejdet med udredning og handleplaner.

tln

Mobil indsats styrkes i Syddanmark

Fra marts vil der være mobile enheder i Odense, Vejle, Esbjerg og Aabenraa i psykiatrien i Region Syddanmark. I børne- og ungdomspsykiatrien udvides de mobile teams til også at være tilgængelige i weekenden – og teamet kan rykke ud alle ugens dage fra kl. 15-22. De mobile teams er bl.a. med til at bygge bro til unge med psykisk sårbarhed på fx bosteder, ligesom det også er hensigten, at teamet kan besøge børn, unge og deres forældre i hjemmet. De mobile teams i børne- og ungdomspsykiatrien består af flere faggrupper, herunder socialpædagoger. I voksenpsykiatrien styrkes og udbredes den mobile skadestue, der nu rykker ud alle dage fra 13-21 til voksne over 20 år, som ikke selv kan komme til den psykiatriske skadestue.

tln

Peer-støtte med fordele

Frivillige peer-to-peer-fællesskaber mellem mennesker, der deler erfaringer med fx misbrug, hjemløshed, ensomhed eller psykiske problemer, kan skabe værdi for både de socialt udsatte, der deltager – og for frivillige foreninger og medvirkende kommuner. Det viser nyt inspirationshæfte fra Socialstyrelsen, som er baseret på en evaluering af 10 peer-to-peer-projekter for socialt udsatte. Erfaringer viser bl.a., at socialt udsatte, som modtager peer-støtte, oplever nærvær, forståelse og et øget håb, og at fællesskaberne hjælper dem med at bryde med tendensen til at isolere sig. Også peer-støtterne har stort udbytte af fællesskaberne, viser evalueringen. De oplever bl.a. øget selvudvikling, flere kompetencer, et bedre CV og følelsen af at kunne bruge sine erfaringer til noget positivt. Hent inspirationshæftet på socialstyrelsen.dk

tln

Rettelse

Artiklen 'På vej mod god forhandlingsskik' i Socialpædagogen nummer 3, 2019 omtaler et møde den 5. februar, hvor Kommunernes Landsforening (KL) havde inviteret til brainstorm om 'pejlemærker' for god forhandlingsskik mellem kommuner og plejefamilier. I artiklen står der, at baggrunden for mødet blandt andet var 'en sag fra Sakskøbing, hvor et 12-årigt plejebarn skulle fjernes mod sin vilje på grund af en økonomisk tvist'. Dette er ikke korrekt, da mødet allerede var planlagt inden den konkrete sag. Redaktionen beklager fejlen.

tln

Det var mig, der opfandt surfbrættet

SYNSPUNKTER

Bringes efter en redaktionel vurdering. Synspunkter må højst fylde 8.000 anslag.

LÆSERBREVE

Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises.

Læserbreve og synspunkter, der bringes i bladet, offentliggøres også på internettet.

Læserbreve og synspunkter sendes til nyhedsrum@sl.dk

Om hvordan jeg overvandt sorgen, gjorde en opfindelse og fik et livssyn, der har fulgt mig siden barndommen - og var medvirkende til, at jeg fandt min nøgle til livet

Af Pelle Larsson

Min yndlingsonkel, morbror Lennart, var radioforhandler i Stockholm. Han var altid glad og optimistisk, og der var ingenting i denne verden, der rigtig kunne rukke ved det. Han smittede andre med sin glæde ved livet, og han fortalte mange gange, at 'ja, når man taber et fjernsyn i trappeopgangen, så er det ikke noget at blive sur over. Det eneste, man kan gøre, det er at køre tilbage og hente et nyt fjernsyn til kunden'.

Morbror Lennarts kone var finlandsk-svensk. Hun hed Lea, og hun kaldte mig for Knaldhat, og jeg har til gengæld opkaldt min nu 38-årige datter efter hende.

Mødet med disse mennesker

var betydningsfuldt for mig. Det repræsenterer en værdi, der er grundlæggende i mit liv, og som har været med mig gennem mit liv.

En gang, da jeg var en dreng på knap 10 år, skulle vi på udflugt med morbror Lennarts båd. Jeg havde haft et virkelig trist år at se tilbage på, da jeg året forinden havde oplevet, at min mor døde. Jeg havde hængt meget med skuffen, og syntes virkelig ikke, at der var noget ved noget, og slet ikke noget, der var værd at grine af.

Det var stegende varmt, og vi kørte ad vejen mod Nynäshamn, hvor båden lå. Der er et pænt stykke, og trafikken var tæt, for folk myldrede ud af Stockholm denne fredag efter middag.

Da vi næsten er nået frem til Nynäshamn, udbryder morbror Lennart: 'Pokkers, jeg har glemt nøglen til båden'.

Der var ikke andet at gøre end at køre tilbage til Stockholm efter nøglen til båden. Men stemningen var ikke ødelagt for det. Morbror Lennart grinede stadig og var i godt humør. Han sagde: 'Det tjener ikke noget formål at være sur over, at man har glemt nøglen til båden.'

Nøglen kommer alligevel ikke frem af den grund. Vi må bare køre tilbage efter den'.

Min egen opfindelse

Og det blev en fantastisk weekend. Vi sejlede ud i skærgården mellem øerne - den ene mere postkortagtigt smukkere end den anden - og lagde til ved noget, som jeg med min drengefantasi opfattede som en pendant til Robinson Crusoes øde ø. Oplevelserne på denne ø brændte sig fast i mit sind.

Vi fiskede aborrer, og om aftenen grillede vi dem og pølserne på bålet. De voksne fortalte historier, og morbror Lennart lo højt og kløede hunden bag øret.

Det var i denne lykkelige og fantastiske dejlige stemning, at jeg gjorde min helt egen personlige opfindelse. For det hele fortsatte næste dag i solskinnet, og ved badningen nøjedes jeg ikke med at plaske rundt på luftmadrassen i vandet.

Nej, jeg fandt på, at jeg ville lægge luftmadrassen ved klippen, og så tog jeg tilløb og sprang fra klippen og over på luftmadrassen. Der gjaldt det om at holde balancen, som om luftmadrassen var et surfbræt.

Jeg øvede mig på den leg hele dagen, og jeg havde det fantastisk. Tiden forsvandt, mens jeg eksperimenterede næsten akrobatisk med balancen på det våde element i en selvopfundet leg, der udfordrede mig tilpas meget til, at jeg blev så engageret, at jeg ikke tog mig særlig meget af, at vandet måske ikke var så varmt, som det kunne have været.

Jeg husker det, som om jeg brugte hele dagen på det, men det kan jeg jo ikke have gjort.

Langt senere – det var her for nogle år siden – da jeg fortalte denne historie for en 10. klasse på en lejrskole foran blået om aftenen, og de skulle også selv fortælle historier, så spurgte en af eleverne: 'Så det var dig, der opfandt surfbrættet?' – hvortil jeg kun kunne svare, at 'ja, det var det faktisk. Det var sådan, det oplevedes i hvert fald'.

Højdepunktsoplevelser

Der kan siges en del om sådanne erfaringer, der bliver udlagt på den måde i narrativ form. De 'humanistiske psykologer' såvel som de 'positive psykologer' kan nikke genkendende til sådanne historier, og den rummer også fascination, øjeblikke ladet med optagethed og meningsfuld aktivitet, og denne tilstand er også blevet benævnt med andre ord.

Peter Bastian kalder det i bogen 'Ind i musikken' (Bastian, P: 1984) for 'de gyldne øjeblikke', og Tor Nørretranders kalder det i bogen 'Mærk verden' (Nørretranders, T: 1992) for 'det sublime', mens Mihaly Csikszentmihalyi (Csikszentmihalyi, M: 1991),

En højdepunktsoplevelse kan blive til flere, og det er muligt at samle på dem, som perler på en snor. Den robusthed og positive indstilling, jeg har haft med mig gennem livet, stammer fra dengang, jeg vandt over sorgen og begyndte at leve igen

der mere end nogen anden må siges at repræsentere de positive psykologer, kalder tilstanden for 'flow'.

I episoden fra min barndom sker der også en 'peakexperience' (Maslow, A: 1970) – dvs at det er en højdepunktsoplevelse, som man også sagtens kan have som barn.

Grundlæggende er der i historien (narrativet) et positivt og optimistisk livssyn tilstede, fortrinsvis repræsenteret ved min onkels umiddelbare og smittende livsglæde. Forholdet til 'de andre' er repræsenteret gennem ham og hans kone.

Det er også en oplevelse og en erfaring, som var så intenst ladet med emotion og fascination, at det blev en oplevelse for livet: Det er noget, jeg fortæller om, det er en god historie for mig, der siger noget om min vej og mine værdier, og hvad jeg lægger vægt på.

Perler på en snor

Et menneskeliv kan være fyldt med sådanne øjeblikke, der har betydning, og som giver retning i resten af ens liv. En højdepunktsoplevelse kan blive til

flere, og det er muligt at samle på dem, som perler på en snor. Den robusthed og positive indstilling, jeg har haft med mig gennem livet, stammer fra dengang, jeg vandt over sorgen og begyndte at leve igen.

Jeg har været forskånet for angst og depression det meste af tiden, og har tænkt, at det går nok over igen. Min morbrors optimisme og sanseoplevelserne i skærgården har uden tvivl påvirket mig og givet mig inspiration i mange situationer i mit liv, hvilket igen har påvirket mine valg.

Det kan nemlig tit være episoder, der er forbundet med bestemte personer, der har påvirket en med en særlig form for begejstring, som inspirerer helt fundamentalt, og som giver en retning i livet. Gennem hele mit arbejdsliv som socialpædagog og nu her mentor har jeg trukket på de erfaringer og har ladet mig inspirere – det er blevet en del af mit livssyn.

Handling giver forvandling

Jeg har tit mødt unge, som hænger fast i angst og depression, og som næsten ikke kan bevæge sig

uden for en dør. Det at bevæge sig udenfor for at gå ned og købe ind, det er næsten ligeså uoverkommeligt som at bestige Mount Everest.

Til gengæld er de jo meget gode til at være på nettet og spille skydespil, hvor de kan have elementer af 'gyldne øjeblikke', fordi disse skydespil og internetbaserede aktiviteter netop er designet således, at de fremkalder flowoplevelser.

Dagene går med det, og der sker ikke rigtig andet, og de får ikke taget hul på angsten, og de ved ikke selv, hvad der egentlig kom først – angsten eller depressionen? De er og forbliver isolerede. Forsvinder i tomme kalorier.

Jeg er fortæller for rigtige erfaringer og oplevelser i det virkelige liv. Det er der, det kan ske, at der sker en forvandling, fordi man handler.

Jeg synes fx, at det er fantastisk, når spejderne holder landslejr, og der er masser af børn og unge samlet, der lærer at passe en ild, bygge tømmerflåde eller en bro over åen, synger og laver mad sammen. Lærer at omgås naturen, sove i telt, skære med kniv og binde knuder, der kan holde til en rebstige.

Det er sådanne steder, at de kan få højdepunktsoplevelser, der kan have betydning for dem mange år frem i tiden.

I en anden kontekst kan der nemlig ske det, at man på mirakuløs vis oplever, at vingerne bærer. Her glemmer vi næsten, at der findes mobiltelefon og internet – og det er kun godt. ■

Pelle Larsson er socialpædagog

ARRANGEMENTER I KREDSENE

BORNHOLM

5 dages busrejse til Gotland for seniorer i SL/BUPL

2. – 6. september 2019

Efter busrejsen fra Danmark sejler vi fra Oskarshamn til Visby på Gotland. Der er arrangementer dagligt til bl.a. museer, grotter, kirker og specielle naturoplevelser. Der er også afsat tid til at være på egen hånd. Der er dansk rejseleder på hele turen. Pris kr. 5.840,- Læs mere på Kreds Storkøbenhavns hjemmeside under 'seniorudvalget'. Tilmelding senest d. 10. juni 2019 til Ørslev Rejser på mail: lene@orslevrejser.dk eller på tlf.: 55 98 30 35.

LILLEBÆLT

Generalforsamling og temadag i Ledersektionen

22. marts kl. 9.00 – 13.30

Hotel Fredericia, Vester Ringvej 96, 7000 Fredericia. Generalforsamling og temadag med fokus på medlemsprojektet 'Vi er socialpædagogerne'. Der lægges op til en fælles proces, hvor vi sammen udvikler forslag til Landsmødet om, hvordan vi samlet i Landsledersektionen kan arbejde videre med projektet i en lederkontekst. Tilmelding senest d. 20. marts på mail lillebaelt@sl.dk, tlf.: 72 48 64 00 eller via vores hjemmeside, hvor det fulde program også kan læses.

Årsmøde i Seniorudvalget

26. marts kl. 9.30

Socialpædagogerne Lillebælt, Danmarksgade 16, 5000 Odense C. Der afholdes valg til bestyrelsen. Desuden vil der være oplæg ved Karen Jespersen, som fortæller om hendes oplevelse af at være barn af en tyskertøs. Dagsorden fremsendes pr. mail. Tilmelding senest d. 21. marts til kredskontoret på 72 48 64 00, på mail: lillebaelt@sl.dk eller via vores hjemmeside.

MIDT – OG VESTJYLLAND

Medlemsmøde: Hvordan skal pædagogisk faglighed gribe det risikobaserede tilsyn?

2. april kl. 16.30 – 19.30

VIA Campus Viborg, Prinsens Allé 2, 8800 Viborg. Socialpædagogik har til alle tider mødt og skabt erfaringer med udefrakommende krav, instrukser og manualer. Lotte Junker Harbo vil bruge disse erfaringer og sammen med os undersøge, hvordan socialpædagogik kan gribe det risikobaserede tilsyn, uden at give køb på faglighed og værdisæt. Læs mere om foredraget og tilmeld dig senest d. 26. marts på sl.dk/midtogvestjylland

MIDTSJÆLLAND

Temadag for familieplejere om samvær/samarbejde

11. april, kl. 10.00 – 13.00

Kredskontoret, Jættevej 50, 1.tv., 4100 Ringsted. Psykolog Anne Blom Colin holder oplæg om betydningen af et godt forældresamarbejde for plejebørns udvikling og trivsel. Hun kommer bl.a. ind på dilemmaer og udfordringer ved forældresamarbejde, fx ved samvær, plejebørns reaktioner på samvær og plejebørns reaktioner på samarbejdet mellem biologisk familie og plejefamilier. Læs mere om temadagen og tilmeld dig senest den 5. april 2019 på sl.dk/midtsjælland

Forårstur til Fyn for seniorer

8. maj, kl. 08.00 – 17.45

Finder sted forskellige steder på Fyn. Turen går til Fyn, hvor vi bl.a. skal besøge Danmarks Forsorgsmuseum, Bregninge Mølle, Elvira Madigans grav og Broholm Slot. Pris for denne tur inkl. forplejning er kr. 300 for medlemmer og 350 kr. for ikke-medlemmer. Læs mere om arrangementet på sl.dk/midtsjaelland. Tilmeld dig senest d. 20. april på midtsjaelland@sl.dk eller tlf.: 72 48 65 50.

5 dages busrejse til Gotland for seniorer i SL/BUPL

2. – 6. september 2019

Efter busrejsen fra Danmark sejler vi fra Oskarshamn til Visby på Gotland. Der er arrangementer dagligt til bl.a. museer, grotter, kirker og specielle naturoplevelser. Der er også afsat tid til at være på egen hånd. Der er dansk rejseleder på hele turen. Pris kr. 5.840,- Læs mere på Kreds Storkøbenhavns hjemmeside under 'seniorudvalget'. Tilmelding senest d. 10. juni 2019 til Ørslev Rejser på mail: lene@orslevrejser.dk eller på tlf.: 55 98 30 35.

NORDJYLLAND

PKA medlemsmøde

24. april, kl. 15.30 – 18.00

Mødelokalet 2. sal, Socialpædagogerne Nordjylland, Skansevej 90B, 9400 Nørresundby. Kom og hør om din PKA pension. Se mere og tilmeld dig senest d. 9. april på sl.dk/nordjylland

Tur til Egholm

8. maj kl. 10.00 – 14.00

Vi mødes ved Egholmsfærgen kl. 9.55. Dagens guide er naturvejleder Anton Thøger Larsen, som vil fortælle om øens natur, øen i gamle dage, øen i dag og noget om den planlagte 3. Limfjordsforbindelse. Nogle af

4c fonden uddeler penge til projekter målrettet børn og unge med særlige behov. Børneforeningen - Mentalhygiejnisk Forening for Børn og Unge er nedlagt og midlerne overført til en ny fond, 4c fonden. Denne fond uddeler midler to gange årligt.

Næste ansøgningsfrist er den 15. maj 2019 og med uddeling inden 1. juli 2019.

Fonden ønsker at understøtte nytænkning og medvirke til at fremme initiativer omkring udsatte børn og unge.

Ansøgninger med fokus på nytænkende indsatser overfor børn og unge med særlige behov vil blive prioriteret.

Der anvendes særlige ansøgningskemaer, som kan rekvireres pr. mail til bestyrelsesformand Bo Ertmann

4cfonden@mail.dk

stjerne, vi går på, kan godt være lidt fugtige, så husk fornuftigt fodtøj. Den medbragte forplejning (madpakke og drikke) kan placeres i skoletjenestens lokaler på Egholm, et par hundrede meter fra færgelejet. Se mere og tilmeld dig senest d. 1. maj på sl.dk/nordjylland eller på mail: nordjylland@sl.dk. Husk at oplyse fødselsdato og navn ved tilmelding.

NORDSJÆLLAND

Cafémøde for familieplejerne

3. april kl. 10.00 – 13.00

Roskildevej 10B, 3400 Hillerød. Juridisk konsulent Cathrine de Voss fra forbundet besøger mødet, og besvarer spørgsmål fra familieplejerne som fx: Hvad sker der, hvis plejeforældrene bliver syge? Nb: Tilmelding ikke nødvendig.

Klassiske dyder

9. maj kl. 16.00 – 18.00

Campus Nordsjælland, Carlsbergvej 14, 3400 Hillerød. Kom med til et tankevækkende foredrag, hvor filosofiprofessor Vincent F. Hendricks giver nogle bud på, hvad der er værd at tage med fra fortiden med ind i fremtiden. Tilmeld dig senest d. 2. maj på sl.dk/nordsjaelland

5 dages busrejse til Gotland for seniorer i SL/BUPL

2. – 6. september 2019

Efter busrejsen fra Danmark sejler vi fra Oskarshamn til Visby på Gotland. Der er arrangementer dagligt til bl.a. museer, grotter, kirker og specielle naturoplevelser. Der er også afsat tid til at være på egen hånd. Der er dansk rejseleder

på hele turen. Pris kr. 5.840,- Læs mere på Kreds Storkøbenhavns hjemmeside under 'seniorudvalget'. Tilmelding senest d. 10. juni 2019 til Ørslev Rejser på mail: lene@orslev-rejser.dk eller på tlf.: 55 98 30 35.

STORKØBENHAVN

5 dages busrejse til Gotland for seniorer i SL/BUPL

2. – 6. september 2019

Efter busrejsen fra Danmark sejler vi fra Oskarshamn til Visby på Gotland. Der er arrangementer dagligt til bl.a. museer, grotter, kirker og specielle naturoplevelser. Der er også afsat tid til at være på egen hånd. Der er dansk rejseleder på hele turen. Pris kr. 5.840,- Læs mere på Kreds Storkøbenhavns hjemmeside under 'seniorudvalget'.

Tilmelding senest d. 10. juni 2019 til Ørslev Rejser på mail: lene@orslev-rejser.dk eller på tlf.: 55 98 30 35.

Tur til Dansk Arkitektur Center for Seniorerne

Torsdag d. 11. april kl. 11.15

DAC, Bryghuspladsen 10, 1473 København K. På 'BLOX' bliver der arrangeret en guidet rundvisning. Derefter vil der være sat lidt tid af til at inspicere Centret på egen hånd. Som afslutning på arrangementet serveres frokost med en øl, en vand eller et glas vin i centrets kantine. Pris: medlemmer kr. 150 - for ikke medlemmer kr. 300,- Tilmelding ved indbetaling på konto: 5332 0000 244491 senest tirsdag den 29. marts 2019. OBS! Skriv dit navn og telefonnr. og 'Dansk Arkitektur Center' i beskedfeltet, når du betaler i netbank.

www.sdu.dk/paedagogik-deltid

Styrk dine pædagogiske kompetencer

Læs kandidat i Pædagogik på deltid

SDU

ANNONCE INFO

Annonceinformation vedrørende stillingsannoncer

Indlevering af stillingsannoncer

Stillingsannoncer til fagbladet Socialpædagogen skal være afleveret senest torsdag kl. 12 to uger før udgivelsesugen. Der kan forekomme en tidligere deadline, hvis der i produktionsperioden forekommer helligdage. Se produktionsplanen på socialpaedagogen.sl.dk

Stillingsannoncer sendes til annoncer@sl.dk

Priser (ekskl. moms)

Stillingsannoncer til print (kvartside): 4.300 kroner.

Stillingsannoncer til net og nyhedsbreve: 3.650 kroner.

Overholder materialet ikke Socialpædagogens annonceformater og kravspecifikationer, hjælper vi gerne med at tilrette dette efter aftale. Hertil vil en efterbehandling blive faktureret baseret på aftale og anvendt tid..

Formalia

For at en annonce skal opfylde formkravene, bør den indeholde følgende punkter:

- Arbejdsgivers navn
- Institutionen/arbejdsstedet
- Stillingsbetegnelse
- Arbejdstid
- Kvalifikationer/uddannelse
- Jobmiljø
- Ansættelsestidspunkt
- Løn- og ansættelsesvilkår
- Yderligere oplysninger
- Ansøgningsfrist

Ifølge aftale parterne imellem må ansøgningsfristen, hvis ikke ganske særlige forhold er til stede, ikke være mindre end 14 dage, jf. tjenestemandregulativet §5, stk. 3.

I henhold til Socialpædagogens vedtægter §5, stk. 3, har medlemmer af Socialpædagogerne pligt til at respektere de af Socialpædagogerne indgåede aftaler og overenskomster og de beslutninger, Socialpædagogerne træffer i faglige anliggender.

Der må ikke i annoncen anføres en ordlyd, der går ud på at kvalificerede ansøgere haves. En sådan tekst vil blive slettet af annoncen og annoncøren vil skriftligt blive underrettet herom.

PÆDAGOGISK MASSAGE

UDDANNELSE & GRUNDKURSUS

Styrk relation & selvopfattelse gennem fordybelse & nærvær

Start 13|05|19 – se program – cfpm.dk

CENTER FOR PÆDAGOGISK MASSAGE ApS • V/Eirik Tollefsen
+45 2098 8247 • tollefsen@email.dk • www.cfpm.dk

Huskeliste ved stillingsskifte

Overgangen til et nyt lønsystem den 1. april 1998 betyder, at man skal være meget opmærksom på, hvad der sker med ens løn ved stillingsskift.

Hvis man ikke er opmærksom, kan man risikere at miste op til fire løntrin ved stillingsskift. For forstandere kan tabet blive endnu større.

Vi har derfor udarbejdet denne lille huskeliste til brug i forbindelse med stillingsskift.

- Undersøg hvad grundlønnen er for den stilling, du overvejer at søge – brug løntabellen.
- Undersøg om du har krav på centralt aftalt kvalifikationsløn i den stilling, du overvejer at søge – gælder kun basisstillinger.
- Undersøg om der lokalt på forhånd er aftalt funktionløn til den stilling du overvejer at søge – spørg i kredsen eller på institutionen.
- Undersøg om der lokalt på forhånd er aftalt kvalifikationsløn til den stilling, du overvejer at søge – spørg i kredsen eller på institutionen.
- Find dokumentation frem for tidligere beskæftigelse, deltagelse i kurser og efteruddannelse – kort sagt saml alt materiale, der kan danne udgangspunkt for kvalifikationsløn.
- Gør dig på forhånd klart, hvilken løn du ønsker i den nye stilling – og meddel det til institutionen i forbindelse med ansættelsessamtalen.
- Sig ikke din nuværende stilling op, før du skriftligt har garanti for en tilfredsstillende løn i den nye stilling.

Generelt skal det anbefales, at man forinden stillingsskift retter henvendelse til kredsen.

Uddannelseskrav

Socialpædagog (assistent), familiekonsulent, hjemmevejleder mv.

Pædagoger med eksamen fra et statsanerkendt seminarium, herunder omsorgsassistenten samt personer, der har gennemgået den socialpædagogiske uddannelse i Grønland, statsautoriserede barneplejersker, diakoner af den socialpædagogiske linie (fra Diakonhøjskolen i Aarhus), Rudolf Steiner uddannelsen (fra Marjattas Seminarium med det 4. teoriår, børnehaveseminarium i Gentofte Kommune, samt pædagogseminariet i Aarhus), andre uddannelser suppleret med diplomuddannelsen fra Danmarks Pædagogisk Universitet.

Værkstedsassistent

Relevant faglig uddannelse eller som til socialpædagog.

Faglærer

Relevant faglig uddannelse eller som til socialpædagog.

Lærer/overlærer

Uddannelse som folkeskolelærer. Der kan dog ansættes personer der har erhvervet særlige kvalifikationer til at undervise i de enkelte fag.

Afdelingsleder, stedfortræder for forstander/institutionsleder, forstander, institutionsleder

Som til socialpædagog, gerne suppleret med diplomuddannelse fra Danmarks Pædagogisk Universitet.

Forstander ved skolehjem / viceforstander:

Som til socialpædagog, gerne suppleret med diplomuddannelse fra Danmarks Pædagogisk Universitet eller uddannelse som folkeskolelærer.

HER SKAL DU HENVENDE DIG

KREDSE

BORNHOLM

Storegade 38, 3700 Rønne
Tlf. 7248 6650 – fax 7248 6660
bornholm@sl.dk
www.sl.dk/bornholm

Åbningstid: mandag lukket,
tirsdag-fredag 9.00-14.00.

Kredsformand: Bitten Sohn Thomsen.

Jobkonsulent: 7248 6964 / 7248 6960

LILLEBÆLT

Danmarksgade 16, 5000 Odense C
Tlf. 7248 6400 – fax 7248 6450
lillebaelt@sl.dk
www.sl.dk/lillebaelt

Åbningstid: mandag, tirsdag og onsdag
9.30-15.00 (middagslukket 12.30-13.00).
Torsdag 13.00-16.00. Fredag 9.30-13.00.

Kredsformand: Hanne Ellegaard.
Mobil: 4086 6854. Tlf. privat: 7282 2028.

Jobkonsulent: 7248 6957 / 7248 6955

MIDT- OG VESTJYLLAND

Birk Centerpark 4, 7400 Herning
Tlf. 7248 6200 – fax 7248 6220
midtogvestjylland@sl.dk
www.sl.dk/midtogvestjylland

Telefontid: mandag 9.00-15.00, tirsdag og
onsdag 9.00-13.00 og torsdag 12.00-16.00.
Personligt fremmøde gerne efter aftale

Kredsformand: Peter Sandkvist.
Mobil: 2045 2614.

Jobkonsulent: 7248 6946

MIDTSJÆLLAND

Jættevej 50, 1.tv., 4100 Ringsted
Tlf. 7248 6550 – Fax 7248 6570
midtsjaelland@sl.dk
www.sl.dk/midtsjaelland

Åbningstid: Mandag til torsdag 9.00-15.00,
lukket 12.00-12.30. Fredag 9.00-12.00.

Kredsformand: Jan Vium.

Jobkonsulent: 7248 6965

NORDJYLLAND

Skansevej 90B, 9400 Nørresundby
Tlf. 7248 6100 – fax 7248 6120
nordjylland@sl.dk
www.sl.dk/nordjylland

Åbningstid: Mandag, tirsdag og torsdag
9.00-15.00 (frokostlukket 12-12.30).
Onsdag og fredag 9.00-12.00.

Kredsformand: Peter S. Kristensen
Tlf. privat: 9883 8700.

Jobkonsulent: 7248 6944

NORDSJÆLLAND

Roskildevej 10B, st., 3400 Hillerød
Tlf. 7248 6600 – fax 7248 6620
nordsjaelland@sl.dk
www.sl.dk/nordsjaelland

Åbningstid: mandag, onsdag og torsdag
10.00-14.00, tirsdag 10.00-17.00,
fredag 10-12.

Kredsformand: Karen Holte.
Mobil: 2011 2507

Jobkonsulent: 7248 6964 / 7248 6960

STORKØBENHAVN

Hejrevej 43, 4., 2400 København NV
Tlf. 7248 6700 – fax 7248 6720
storkoebenhavn@sl.dk
www.sl.dk/storkoebenhavn

Åbningstid: Alle hverdage 9.00-12.00
samt tirsdag og torsdag 12.30-16.00.

Kredsformand: Lars Petersen.
Mobil: 2217 9706.

Jobkonsulent: 7248 6964 / 7248 6960

STORSTRØM

Kæpgårdsvej 2A, 4840 Nr. Alslev
Tlf. 7248 6500 – fax 7248 6510
storstroem@sl.dk
www.sl.dk/storstrom

Åbningstid: mandag 12.30-15.00, tirsdag
og onsdag 9.00-12.00 og 12.30-15.00,
torsdag 12.30-16.00, fredag 9.00-12.00
og 12.30-14.00.

Kredsformand: Lisbeth Schou.

Jobkonsulent: 7248 6965

SYDJYLLAND

Randersvej 38, 6700 Esbjerg
Tlf. 7248 6250 – fax 7248 6280
sydjylland@sl.dk
www.sl.dk/sydjylland

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-14.00,
torsdag 12.00-16.00, fredag 9.00-12.00.

Bestil tid til samtale. Medlemmer i Sønder-
jylland kan også aftale møde i Rødekre.

Kredsformand: Finn Harald Rasmussen.
Mobil: 2230 6203.

Jobkonsulent: 7248 6954

ØSTJYLLAND

Søren Frichs Vej 42 C, 8230 Åbyhøj
Tlf. 7248 6300 – fax 7248 6350
oestjylland@sl.dk
www.sl.dk/oestjylland

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-14.00,
torsdag 12.00-16.00, fredag 9.00-13.00.

Kredsformand: Gert Landergren Due.

Jobkonsulent: 7248 6945

SOCIALPÆDAGOGERNES LANDSFORBUND

Post til A-kassen, efterløns-, medlems-
og arbejdsskadeteamet skal sendes til
forbundshuset. Post til kredsen skal
sendes til kredskontorets adresse.

Forbundshuset

Brølæggerstræde 9, 1211 København K
Tlf. 7248 6000 / fax 7248 6001
sl@sl.dk / www.sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

Giro: vedr. kontingent: 4 02 39 51

SOCIALPÆDAGOGERNES A-KASSE

Ved spørgsmål om arbejdsløshed og
dagpenge.

Hvis du ønsker at møde personligt frem
på et af vores A-kasse-kontorer, skal du
blot forinden ringe og aftale det med os.

Tlf. 7248 6010 / dagpenge@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

Formand Michael Madsen

MEDLEMSTEAM

Ved spørgsmål om medlemskab,
kontingent og efterlønsbidrag.

Tlf. 7248 6030 / medlem@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

Du er velkommen til at ringe. Men skriv,
hvis du vil meldes ind eller ud eller
overflyttes. Eller hvis du har ændringer i
navn og adresse eller ansættelsessted.
Husk at opgive dit personnummer.

ARBEJDSKADETEAM

Tlf. 7248 6040
arbejdsskade@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

Se telefontider for de enkelte
konsulenter på www.sl.dk/arbejdsskade.

EFTERLØNSGRUPPE

Søren Frichs Vej 42 C, 8230 Åbyhøj
Tlf. 7248 6020 / fax 7248 6021
efterloen@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9.00-15.00,
torsdag 9.00-17.00, fredag 9.00-13.00.

JOB- OG KARRIERE- RÅDGIVNINGEN

Telefon: 7248 6060
Åbningstid: Hver mandag kl 14-17
Gratis telefonisk rådgivning om job og
karriere for forbundets medlemmer.

ØVRIGE ADRESSER

FORRETNINGSUDVALG

Forbundsformand
Benny Andersen
Nørregade 12, 2. th, 9000 Aalborg
Mobil: 4055 0982. Hjem: 9835 0413

1. forbundsnæstformand
Marie Sonne
Borupvej 55, Svennerup, 4683 Rønnede
Mobil: 2210 1728. Hjem: 5671 1032

2. forbundsnæstformand
Verne Pedersen
Hadrupvej 10, 8350 Hundslund
Mobil: 4064 0344

Forbundskasserer
Michael Madsen
Solvangen 38, 6715 Esbjerg N
Mobil: 4093 4833

PRESSEKONTAKT

Presseansvarlig
Lise Møller Aarup
laa@sl.dk / mobil: 2423 5150

Enhedsleder for Kommunikation
Søren Lauridsen
sln@sl.dk / mobil: 2290 2023

SOCIALPÆDAGOGERNES KLAGENÆVN

Hvis du mener, at der er begået fejl
eller forsømmelser ved behandling af
din sag – enten i kredsen eller i forbun-
det – kan du få din klage behandlet af
klagenævnet. For at din sag kan blive
behandlet, skal du først have udnyttet
det interne klagesystem i Socialpæda-
gogerne.

Læs mere under www.sl.dk/om-os

PÆDAGOGSTUDERENDES LANDSSAMMENSLUTNING

Rosenvængets Allé 16, 3. sal,
2100 København Ø
Telefon: 3546 5880
www.p-l-s.dk

Åbningstid: mandag, tirsdag og torsdag
10.00-15.00.

PENSIONKASSEN

PKA A/S
Medlemsservice:
Tuborg Boulevard 3, 2900 Hellerup
Tlf. 3945 4540 – fax 3945 4546
pka@pka.dk / www.pka.dk

Åbningstid: mandag-torsdag 8.30-20.00,
fredag 9.00-15.00.

SORTERET MAGASINPOST. ID-NR. 41012
 Socialpædagogernes Landsforbund, Brolæggerstræde 9, 1211 København K

NR. 04 / 2019 / UGE 12

NYTÆNKNING: Socialpædagog Mette Sørensen bruger Counter-strike i sin undervisning på STU. 'E-sport er et supergodt redskab til at hjælpe de unge med at opbygge relationer og kommunikere bedre med andre', siger hun.

FOTO: TAO LUTZEN

VENDEPUNKT: Forholdet startede professionelt, da David blev anbragt i familiepleje som 5-årig. I dag siger familieplejer Kirsten Jørgensen: 'Vi ved jo godt, at David ikke er vores søn, og han har sin egen far og mor. Alligevel betragter vi os som hans forældre. Vi har været der for ham, som var han vores eget barn'.

FOTO: SØREN KJELDGAARD

DISTANCE: 'Så ofte, det er muligt, rejser jeg mig fra skrivebordet og tager ud og lytter til medarbejderne'. Sådan siger centerleder Tuck Bergmann, som til daglig skal lede 10 afdelingsledere og 337 medarbejdere fordelt på 18 forskellige matrikler.

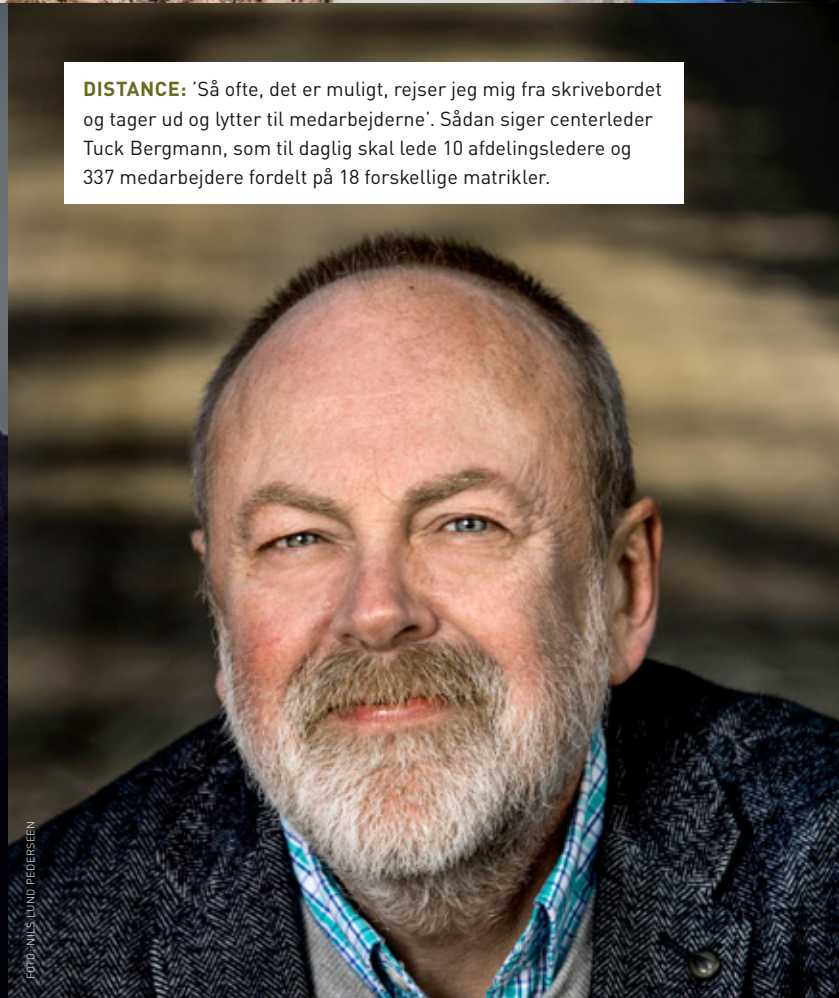

FOTO: NILS LUND PEDERSEN